

ROVERSKÝ KMEN

skautský časopis
pro rovery
a rangers

Vztahy napříč
barvami šátků

OBSAH

Editorial **3**

PŘEHLED

Ze světa **4**

Z hnutí **6**

TÉMA

Milostný vztah mezi rádcem a vedoucím **8**

Když dva vedoucí jsou pár **12**

Nejsme jiní, nejsme sami **15**

Sloupkořadí **19**

ROVERING

Skautské online komunity **20**

Roverský odbor má nové vedoucí: Co řekli k dalšímu směřování roveringu? **23**

OKNO

Příroda inspiruje. I ve skautských odborkách **28**

Neoficiální skautské časopisy **32**

Překonaly jsme se a putovaly téměř bez ničeho **35**

Demokracie jako výchovný nástroj v oddíle: Jak na to? **39**

POZVÁNKY

Kam v létě? Na zahraniční skautskou základnu! **42**

Našlapaný roverský tábor Našrot **44**

Pozvánky **46**

KDYŽ DVA VEDOUČÍ JSOU PÁR

NEJSME JINÍ, NEJSME SAMI

PŘÍRODA INSPIRUJE.
I VE SKAUTSKÝCH ODBORKÁCH

PUTOVÁNÍ BEZ NIČEHO

NAŠLAPANÝ ROVERSKÝ
TÁBOR NAŠROT

Vydavatel

Junák – český skaut, Tiskové a distribuční centrum, z. s.

Senovážné nám. 24, 110 00 Praha 1

IC: 64934926

tel.: 777 663 997, e-mail: tdc@skaut.cz

web: www.skaut.cz/tdc

www.skaut.cz/obchod

Redakce

Junák – český skaut, Tiskové a distribuční centrum, z. s.

Senovážné nám. 24, 110 00 Praha 1

e-mail: kmen@skaut.cz

web: kmen.skauting.cz

archiv: casopisy.skaut.cz

Šéfredaktori

Kristýna Pechová – Týna

a Vojtěch Kousal – Kousy

Editor

Matěj Richtr – Vypravěč

Redaktoři

Anna Vařeková – Barbie

Petra Běnková – Peta

Karolína Černá – Kája

Petra Sýkorová – Surikata

Jonatan Šercl – Špion

Tomáš Klápa – Kyblik

Michal Dobeš – Dobi

Korektury

Kateřina Černá – Hvězdička

Lucie Víchová – Lucka

Magdalena Grešová – Majda

Dále na tomto čísle spolupracovali autoři článků, fotografií a ilustrací.

Autor titulní strany

Alžběta Hubačková

IMAGEMAKERS

Grafická úprava a zlom

Imagemakers – Jitka Turbáková

e-mail: info@imagemakers.cz

www.imagemakers.cz

Tisk
Triangl, a.s.

Předplatné

SEND Předplatné s. r. o.

www.send.cz/skaut

Uzávěrka čísla 130 15. května.

EDITORIAL

ROVERSKÉ JARO

Jaro je doba nových začátků, probouzejícího se života, ale i alergií. Někdo si užívá, že konečně může chodit ze školy nebo z práce za světla, jiného stresuje blížící se konec pololetí či semestru. Jarní čas je už od dob Máchy i obdobím lásky a vztahů obecně.

A právě vztahy ve skautském prostředí jsou tématem tohoto čísla. Najdete tu tak například články o partnerstvích mezi rovery a rangers, text o specifickém typu vztahu, kdy spolu chodí vedoucí a starší člen nebo členka oddílu, a také příspěvek o hledání vlastní sexuální a genderové identity v době dospívání.

Jaro je ale i doba, kdy se chystáme na letní dobrodružství – jako inspirace můžou posloužit pozvánky na roverský tábor Našrot a dobrovolnické výjezdy na Kaprálov mlýn či na skautské základny v zahraničí. Za pozornost určitě stojí i reportáž o stopařské cestě Kláry a Sáry.

Pokud chcete využít jarního počasí k pobytu mimo město, spoustu praktických tipů se dočtete v článku o odborkách spojených s přírodou. No a v případě, že se chcete zaměřit na rozvoj celého oddílu či kmene, zajisté mrkněte na článek o demokratickém oddíle z Kralup nad Vltavou.

Věřím ale, že zajímavého počtení tady je ještě o něco víc.

**Milé rangers, milí roveři,
ať vám časopis v duchu našeho hesla dobře slouží.**

Kousy

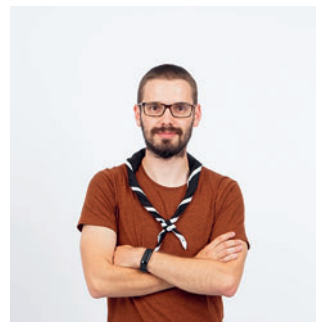

FOTO PETR KUBÍČKO – MIMON

OSN SCHVÁLILA GLOBÁLNÍ SMLOUVU O OCEÁNECH

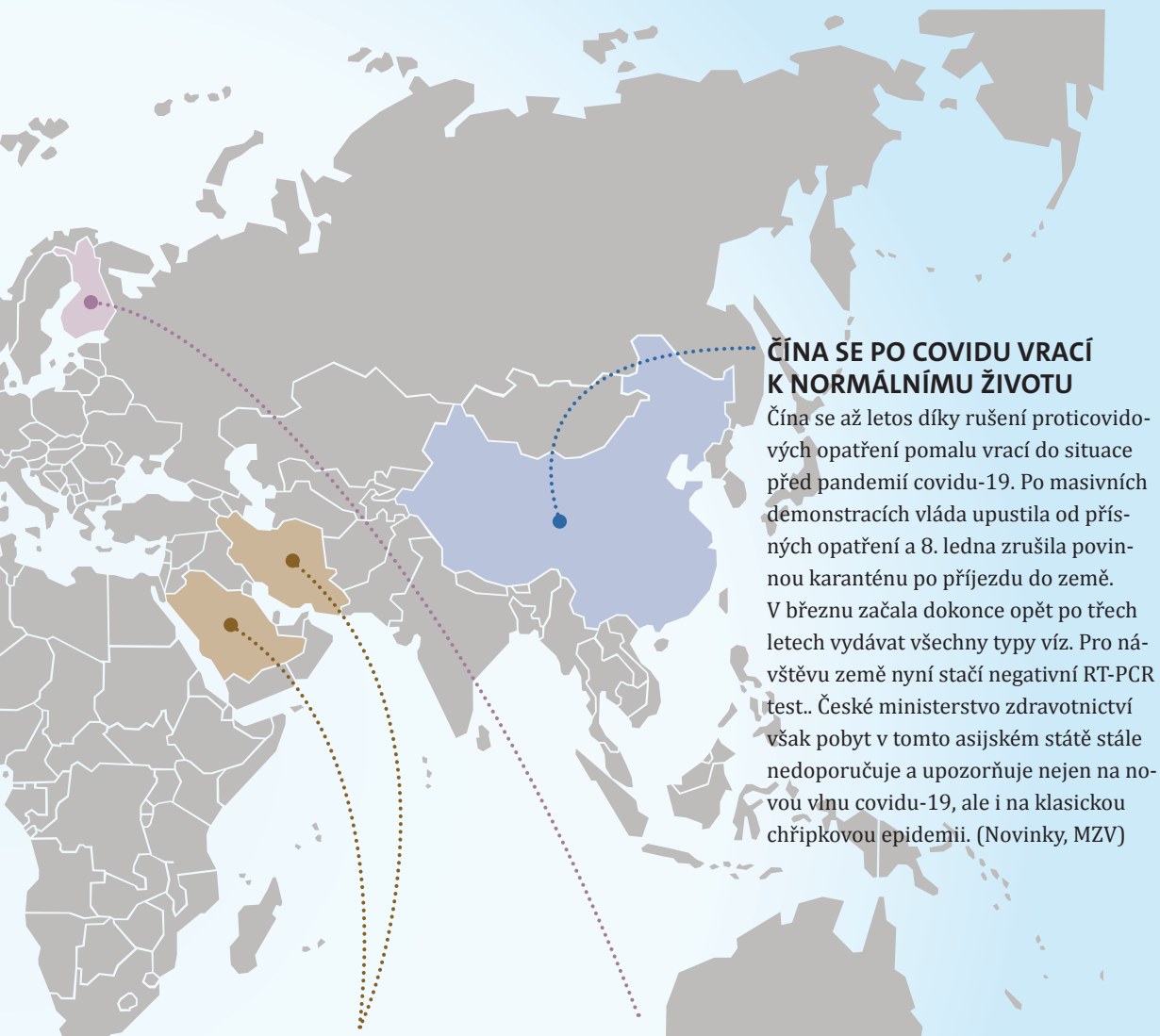
Státy OSN na zasedání na začátku března schválily globální smlouvu o oceánech. Ta má zaručit vznik chráněných přírodních rezervací na vodních plochách, které se nacházejí mimo správu národních států. Cílem je heslo 30 × 30 neboli ochránit 30 procent oceánů do roku 2030. V praxi to bude znamenat například zákaz rybolovu či podmořské těžby ve vybraných částech oceánů. Přijetí takového opatření iniciovala organizace Greenpeace od roku 2005. Výzvu za schválení dokumentu podepsalo téměř šest milionů lidí, z toho přes 70 tisíc z Česka. Text teď musí projít technickými úpravami a překladem do cizích jazyků a poté bude oficiálně přijat na dalším zasedání OSN. (europa.eu)

TĚŽENÍ ALJAŠSKÉ ROPY BUDE POKRAČOVAT

Joe Biden i přes své předvolební sliby povolil firmě ConocoPhillips pokračovat v těžbě ropy na Aljašce na minimálně dalších 30 let. Kvůli tomu vznikne například i 700 kilometrů zpevněných cest a 450 kilometrů nových ropovodů. Těžba má podle analýzy uvolnit do ovzduší přes 280 milionů tun skleníkových plynů, což odpovídá výrobě devíti milionů nových automobilů se spalovacím motorem. Biden se snažil své chování vykompenzovat tím, že naopak prosadil trvalou ochranu před těžbou ropy v divočině okolní Arktidy. Dál dodal, že se jedná o kompromis, kdy ConocoPhillips nebude těžit na pěti místech, ale „jenom“ na třech. Přesto si ale vysloužil velkou vlnu kritiky a poklesu popularity především u mladých voličů. (Respekt)

INŽENÝŘI ZE SUSSEXU VYTVOŘILI LÉKAŘSKÉ SENZORY Z MOŘSKÝCH ŘAS

I při sledování pořadu MasterChef se dá přijít na revoluční vědecké objevy. Důkazem toho je skupina inženýrů ze Sussexu, kteří na základě receptů v gastronomické soutěži vytvořili biologicky odbouratelný přístroj, který bude monitorovat zdravotní stav lidí. Všimli si totiž, že po přidání vodních rostlin do dezertů se konzistence pokrmu značně zvláční a zpružní. To přivedlo jednoho z autorů projektu k myšlence zkusit to i v sensorových technologiích. Dosavadní senzory jsou méně citlivé, a navíc vyrobené ze syntetických materiálů. Výhoda je to tedy nejen pro zdravotnictví, ale i pro budoucí stav naší planety. (ČT24)

ČÍNA SE PO COVIDU VRACÍ K NORMÁLNÍMU ŽIVOTU

Čína se až letos díky rušení proticovidových opatření pomalu vrací do situace před pandemií covidu-19. Po masivních demonstracích vláda upustila od přísných opatření a 8. ledna zrušila povinnou karanténu po příjezdu do země. V březnu začala dokonce opět po třech letech vydávat všechny typy víz. Pro návštěvu země nyní stačí negativní RT-PCR test.. České ministerstvo zdravotnictví však pobyt v tomto asijském státě stále nedoporučuje a upozorňuje nejen na novou vlnu covidu-19, ale i na klasickou chřipkovou epidemii. (Novinky, MZV)

SAÚDSKÁ ARÁBIE A ÍRÁN OBNOVILY DIPLOMATICKÉ VZTAHY

Po březnovém jednání v Pekingu zástupci Saúdské Arábie a Íránu ohlásili dohodu o znovuotevření ambasad a obnovení diplomatických vztahů. Ty v roce 2016 přerušilo napadení saúdskoarabského velvyslanectví v Teheránu íránskými demonstranty v reakci na popravu šíitského duchovního v Saúdské Arábii. Díky tomu se mohla zlepšit bezpečnostní situace v celém regionu včetně Jemenu, kde od roku 2014 probíhá občanská válka. Zároveň jde o potvrzení rostoucího vlivu Číny na Středním východě. (ČT24)

FINSKO SE STALO 31. ČLEMEM NATO

Na začátku dubna se finská vlajka připojila k třiceti dalším, které vlají před sídlem NATO v Bruselu. Země s 1 300 kilometrů dlouhou hranicí s Ruskem je tak pod vojenskou ochranou dalších třiceti států včetně USA. Pro Rusko je to nepříjemná zpráva, protože se snaží rozšíření NATO zabránit. Naopak pro finské obyvatele je to velmi příjemnou a očekávanou změnou, od loňského napadení Ukrajiny stoupl počet lidí podporujících vstup do NATO na 80 procent. Finský prezident Sauli Niinistö tento krok označil za velký den pro Finsko. Dodal, že bude dál pokračovat ve snaze připojit k NATO ještě Švédsko, které též o vstup už necelý rok usiluje. (BBC)

VÝKONNÁ RADA JMENOVALA VEDOUcí OBROKU 2024

Česko – Vedoucími příštího Obroku budou Eliška Jonášová – Keliška a Martin Fischer – Otazník. Účastníci mimo jiné zažijí roverský program postavený na aktuálních metodikách a dozví se o možnostech uplatnění v Junáku a pomoci ostatním. Naposledy se akce uskutečnila v roce 2019. Ročník 2021 pořadatelé zrušili kvůli pandemii. Přípravovaný Obrok se bude konat na jaře 2024. (zpravodajstvi.skaut.cz)

VYŠLA NOVÁ VERZE VZDĚLÁVÁNÍ NA KLÍČ

Česko – Ústředí každý půlrok aktualizuje nabídku Vzdělávání na klíč, tedy desítek lektorovaných programů, které si mohou střediska zdarma nebo za cesták objednat k sobě přes online formulář. V nabídce jsou programy zaměřené na práci s rovery, personalistiku, psychické bezpečí, výchovné nástroje, ekologii nebo zahraniční příležitosti. Velká část programů má i svou online verzi. Více informací a kompletní nabídku mohou zájemci najít na skautské Křižovatce v sekci Vzdělávání. (skaut.cz)

SKAUTI ZE SEVERNÍ MAKEDONIE PROTI ZMĚNĚ KLIMATU

Severní Makedonie – V létě 2021 zažila Severní Makedonie masivní lesní požáry. Než byl oheň uhašen, lehlo popelem skoro půl milionu kubíků dřeva. To způsobilo velkou ekologickou a klimatickou škodu. Skautské hnutí Severní Makedonie začalo pořádat workshopy a zapojovat děti. Z popela a uhlí na spáleništích se vyrábějí tužky, které se rozdávají jako připomínka těchto požárů. Děti s nimi malují stromy, za které skauti sází stromy opravdové. Během první takové události vysadili přes 4 500 stromů. (scout.org)

SVĚTOVÉ SKAUTSKÉ CENTRUM SLAVÍ 100 LET

Švýcarsko – Před 100 lety vzniklo Světové skautské centrum Kandersteg (KISC) v srdci švýcarských Alp. Jeho hlavní myšlenkou je naplňovat sen Roberta Baden-Powella a vytvořit domov pro skauty a skautky z různých koutů světa, kde se budou moct potkávat i mimo jamboree. KISC inspiruje mladé k další činnosti ve skautském hnutí, klade důraz na dobrodružství, mezinárodní přátelství a udržitelný rozvoj. Aktuálně v něm působí skoro 200 skautů z 53 zemí. (scout.org)

SKAUTEK A SKAUTŮ JE PŘES 75 TISÍC

Česko – Junák je největší výchovná organizace pro děti a mládež v zemi a také nejrychleji rostoucí skautskou organizací v Evropě. Přesné číslo registrovaných skautů a skautek je 75 650, za poslední rok jich přibýlo 2 335. „Děkujeme všem, kteří jsou toho součástí,“ uvedl Junák – český skaut na svém Facebooku. Největší nárůst zaznamenal Jihomoravský kraj, a to o 427 členů. (skaut.cz)

SKAUTI Z JESENÍKŮ SE BUDOU SCHÁZET V JURTĚ

Loučná nad Desnou – V Loučné na Šumpersku otevřeli netradiční skautskou klubovnu – jde o stavbu inspirovanou mongolskými jurtami. „Věděli jsme, že naší jedinou šancí je zvolit netradiční řešení, protože vybudovat si klasickou klubovnu jako mají oddíly třeba na sídlištích nebo v menších městech u nás není možné,“ vysvětlila vedoucí oddílu Markéta Hlavsová. Během týdne se v jurtě prostřídá všech pět družin. Stavba vznikla díky pomoci rodičů a přátel místních skautů, projekt finančně podpořily obec, Skautská nadace Jaroslava Foglara a Nadace ČEZ. (Nadace ČEZ)

SVÍČKY Z ČESKA POMŮŽOU NA UKRAJINĚ

Česko – Ohřát se, uvařit si jídlo, posvítit si. Věci, které bereme jako samozřejmost, na Ukrajině takovou samozřejmostí nejsou. Díky spolupráci s Rotary klubem se Junáku podaří dopravit potřebný materiál v plechovkách ukrajinským skautkám a skautům, kteří je dostanou do míst, kde jsou potřeba. Do výroby svíček se kromě skautských oddílů mohla zapojit i veřejnost. Organizátoři děkují všem, kdo se zapojili. (skaut.cz)

NÁRODNÍ JAMBOREE HLEDÁ DOBROVOLNÍKY

Hradec Králové – Přípravný tým Národního jamboree shání dobrovolníky a dobrovolnice na pomoc se stavbou (29. 4. – 2. 5.) a bouráním (8.–9. 5.) areálu. Bude pro ně zajištěno jídlo, pití, hygienické zázemí a prostor pro spánek – buď ve vlastním stanu, nebo na zemi pod střechou. Pracovní doba bude od 10 do 18 hodin, v případě lidí z větší dálky je možná dorazit až ve 12 hodin nebo naopak odjet už v 16 hodin. Odkaz na přihlašovací formulář: shorturl.at/AJNZ8 (skaut.cz)

MILOSTNÝ VZTAH MEZI RÁDCEM A VEDOUCÍM – DĚJE SE, JE LEGITIMNÍ, ALE VELMI RIZIKOVÝ

AUTORKA PETRA BĚNKOVÁ – PEŤA

Roveři a rangers, skauti a skautky od 15 do 26 let. Celkem široké věkové rozpětí, ne? Mezi RS se řadí rádci i vedoucí. V kmeni si jsou sobě rovni, ale v oddíle mladších členů už je jejich funkce jiná a postavení nerovné. Co když ale jejich vztah přeroste v něco víc? Jak se s tím oddíl vyrovná?

JAK TO VIDÍ OKOLÍ?

V roverském kmeni často jsou skauti a skautky, mezi kterými je věkový rozdíl. Ten ve výsledku nemusí být ani nijak výrazný. Dva, tři roky – žádný problém. Když spolu ale začnou chodit šestnáctiletý rádce a osmnáctiletá vedoucí (nebo naopak), už to problém být může. Tento vztah je modelový a pracujeme s ním v celém článku.

Představme si situaci, kdy si spolu rádce a vedoucí, kteří jsou v jednom kmeni, začnou více a více rozumět. Všichni okolo, včetně nich, vidí, kam to asi povede. V některých členech oddílu to vzbuzuje obavy, jiným je to jedno, další jim to přejí. Tato situace může a nemusí nastat, ale povinností vedoucích by mělo být jí předcházet, protože prevence je účinnější, než hašení následků.

Lze pochopit myšlenky všech zúčastněných:

„Takový vztah může ovlivnit chod celého oddílu. Všichni uvidí, že spolu něco mají. Budou se cítit ukřivdění, že vedoucí svému příteli nadržuje,“ říkají první.

„Však jsou jen dva roky od sebe, v čem je problém? Kdyby nechodili do skautu, nikomu by ten věkový rozdíl nevadil,“ namítají druzí.

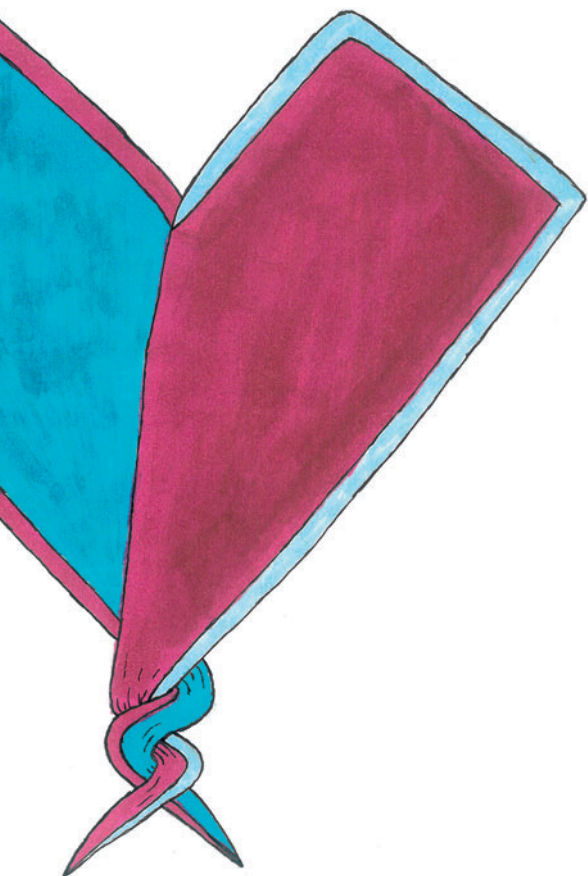
Třetí skupina lidí to moc neprožívá a neřeší. Zastává přístup: „Nechme to plynout a uvidíme, jak to dopadne. Nemá smysl do toho štourat.“

RIZIKA VZTAHU

I kdybychom s názorem první skupiny nesouhlasili, museli bychom objektivně uznat, že vztah mezi rádcem a vedoucími přináší určitá rizika.

„Hlavní hrozbou je přehlédnutí rizik, snížení objektivního názoru, neschopnost konstruktivní diskuse, ohrožení inovativních myšlenek a také ohrožení vztahu jako takového. Ale i tady platí, že výjimka potvrzuje pravidlo,“ popisuje ředitelka Pedagogickopsychologické poradny Petra Novotná.

Vedoucí může rádci nadržovat a upřednostňovat ho, bude k němu mít bližší vztah než k ostatním. V případě sporu bude pravděpodobně věřit spíše svému partnerovi a nebude se na věc dívat objektivně.

Otázkou rovněž je, jak bude přítomnost drahé polovičky ve stejném oddíle (navíc v nerovném postavení) vztahu svědčit. Na jednu stranu spolu pár bude trávit více času. Na tu druhou se jejich nerovné postavení v oddíle může promítat i do milostného života. Pokud je například ten mladší z páru staršímu v oddílu podřízen, může to přenášet i do jejich partnerského vztahu. Nebo se svou podřízeností může snažit kompenzovat stavěním se do pozice toho „nadřízeného“, což je chování, které nemusí způsobovat harmonii ve vztahu.

V případě vztahu, který je mimo oddíl vyrovnaný a bez přenášených komplexů, může naopak docházet k situacím, kdy bude mít pár problém „přepnout“ do nerovného postavení v oddíle. Rádce si tak může na svého partnera vedoucího více dovolovat a ten zase může mít problém si u něj zjednat respekt. Toto chování a menší respekt pak rádce může přenášet i na mladší členy oddílu.

OPTIKOU KODEXU JEDNÁNÍ DOSPĚLÝCH

Kodex jednání dospělých (KJD) doplňuje hodnoty určené posláním, skautskými principy a skautskou výchovnou metodou o hranice, ve kterých by se dospělí průvodci měli pohybovat. Obsahuje 22 bodů, které jsou v dokumentu stručně popsány a dovysvětleny, k nahlédnutí zde: tinyurl.com/rkkjd.

„KJD je obdobně jako skautský zákon etickou normou. Jsou to body, které se dospělí snaží dodržovat a uzpůsobit jim svou činnost. Když porušíme některý z bodů, nepřijde na nás skautská policie. KJD může sloužit spíše jako základ k tomu, abychom se ve větším detailu dívali na různé situace, které

se v oddíle běžně dějí," říká jedna z autorek KJD a Zpravodajka pro dospělé Jana Jirasová – Prcek s tím, že potenciálního vztahu rádce a vedoucího se týká více bodů.

Co přesně KJD říká:

1. Ke skautům a skautkám se chovám přátelsky, navazuji s nimi jen přiměřené vztahy a ke všem mám rovný přístup.

V KJD se jako příklad nepřiměřeného vztahu uvádí: „vztahy milostné, sexuální či přílišná podřízenost dětí vůči dospělým.“ Milostný vztah vedoucího se svěřencem tedy není v souladu s tím, jak by měli dospělí průvodci jednat.

Podle Jany Jirasové – Prcka je vztah šestnáctiletého s osmnáctiletým velmi přirozený, v oddíle je ale třeba pečlivě zvažovat okolnosti a být si vědomi zodpovědnosti dospělého vedoucího a rizik vyplývajících z nerovného postavení. V případě osmadvacetiletého s šestnáctiletým by už ale zastávala názor, že se ve skautském oddíle nemá jistě odehrávat. A jestli ve vztah partneři věří, měl by se odehrávat jinde.

7. Vytvářím důvěryhodnou a bezpečnou atmosféru, jejíž součástí jsou dobré vztahy a vzájemný respekt všech členek a členů oddílu.

Je zřejmé, že vztah vedoucího s rádčem ovlivní atmosféru v oddíle. Hrozí při něm nabourání rovnováhy. Takový vztah je neobvyklý, neznámý a v mnoha lidech by mohl vzbuzovat pocit, že „to není tak, jak má být“. Základní oddělení rolí v oddíle se rozplývá a děti se mohou cítit zmateně z toho, co se děje a co jaká funkce znamená.

Pokud by se dospělí průvodci řídili KJD, jak také mají, výrazně by se eliminovaly rizikové situace takového vztahu. Pokud by jakkoli narušoval chod oddílu a atmosféru v něm, vedoucí by s tím měli pracovat a snažit se situaci vyřešit, rizikové situace eliminovat a snažit se problémům, které tento vztah může přinést, vyhnout.

„Pokud je ten vztah zdravý a přirozený a není založený na nátlaku z důvodu nadřazenosti, tak si myslím, že všichni můžeme mít radost z toho, že takový vztah vznikl při skautské činnosti. Musíme si být ale vědomi rizik a pracovat s nimi,“ uzavírá Jana Jirasová – Prcek.

inzerce

JUREK

DREAM WELL, ANYWHERE!

**PRO ČTENÁŘE ROVERSKÉHO KMENE
JARNÍ SLEVA NA VYBAVENÍ JUREK**

Stačí navštívit od 21. 3. do 30. 4. 2023 eshop www.jurek.biz, vybrat potřebné vybavení a vložit slevový kód do okénka Slevový kupón.

slevový kód -10%: STFX3

na www.jurek.biz

SRDCI NEPORUČÍŠ ANEB JAK SI NASTAVIT PRAVIDLA?

Některé páry neodradí ani všechna možná rizika, nesouhlasné řeči ostatních a hranice nastavené Kodexem jednání dospělých. Rozhodnou se spolu být i přes tyto překážky. Jak by se ale měli zachovat, aby to neovlivnilo negativně oddíl?

„Vztah je dobré pojmenovat a vykomunikovat si rizikové oblasti, na kterých se jedinci aktivně podílejí. Teprve, když je vztah zveřejněný, pojmenovaný, lze jej akceptovat,“ zdůrazňuje psycholožka Petra Novotná, jak je důležité, aby vztah nebyl tajný.

Tajný vztah vede často ke vzniku spekulací. Dva lidé sice nemusí svůj vztah dát najevo slovy, ale jejich vzájemné chování se změní. Taková změna chování, ač se můžou snažit vztah skrývat a změna nemusí být příliš patrná, může v ostatních členech oddílu vyvolat zmatení a nejistotu. Mladší členové mohou například nabýt dojmu, že takové chování je mezi členy oddílu běžné.

Tělesný kontakt je sice i v oddíle přirozeným komunikačním prostředkem, ale rozhodně ne v takové míře a rozsahu, jako je tomu u párů. „Není přípustné se dotýkat druhotných pohlavních znaků a intimních partií. Dotýkat bychom se měli oblastí mezi lopatkami. Můžeme jej doprovázet například slovy: ‚Já tě teď přidržím.‘ Z doteků by měl být srozumitelný účel, pro který byly použity. Neměly by mít sexuální podtext,“ vysvětluje Petra Novotná, jak by to mělo vypadat v oddíle.

„Důležité je plnění úkolů a předem deklarovaných cílů. Je dobré si vykomunikovat rizikové oblasti, na kterých se jedinci aktivně podílejí a nahlas s vedením (vy)definovat možná rizika,“ dodává psycholožka na závěr.

Z jejích slov tak lze vyčíst, jak je důležitá komunikace. Vedoucí by měli s rádcí mluvit (a to nejen v tomto případě). Měli by si navzájem důvěřovat, umět si říct i kritická slova a umět je přijmout a zpracovat. A jestli někoho v oddíle napadne, že taková věc „by se u nás stát nemohla“, pak je dobré zpozornět dvojnásobně. Funkční milostný vztah vedoucího s rádcem je možný jedině tehdy, když o něm budou všichni vědět, budou otevření a zvládnou prostřednictvím sebereflexe regulovat své chování tak, aby nezpůsobilo závažné následky. ●

PhDr. Petra Novotná

Psycholožka Petra Novotná působí jako ředitelka Pedagogicko-psychologické poradny v Ústí nad Orlicí. V rámci své práce se zabývá výchovnými a výukovými obtížemi, rodinnou terapií a individuální psychoterapií, spolupracuje rovněž s týmy učitelů. Mimoto je také místopředsedkyní Asociace pracovníků Pedagogicko-psychologických poraden.

KDYŽ DVA VEDOUcí JSOU PÁR

AUTORKA KAROLÍNA ČERNÁ – KÁJA

Oba jste zapálení pro skauting. Jste ze stejného střediska, jezdíte spolu na tábory, výpravy, plánujete spolu schůzky nebo dokonce společně vedete oddíl. Mít takového partnera zní ideálně, ale i ve vztahu, kde vás pojí především skauting, můžete narazit na mnohá úskalí. Musíte skloubit roli vedoucího a roli partnerskou. Na otázky, jak to učinit a co při vedení oddílu s vaším partnerem zvážit, jsme se zeptali několika respondentů.

PARŤÁK NA SKAUTSKÉ CESTĚ

Jedním z hlavních přínosů vztahu se členem rover-ského kmene je to, že spolu automaticky trávíte více času, jelikož máte společný zájem – skauting. Vídáte se minimálně jednou týdně na schůzkách, jednou za čas na víkendových výpravách a v létě na tábore. To může být jistě výhoda pro páry, které mají málo volného času.

Mimo jiné se lépe poznáte díky tomu, že spolu trávíte čas mnohdy i v ne úplně příznivých podmínkách a společně musíte řešit problémy v oddíle. Jedna z respondentek, která si nepřála být jmenována, uvádí, že právě vztah s dalším z vedoucích jí přinesl větší jistotu do života v době, kdy byla sama vůdkyní oddílu. Na všech akcích měla někoho, komu se mohla svěřit a o koho se opřít. Sdíleli také společné zájmy a názory, což jim pomohlo při vytváření programu.

Jára, který vede oddíl světlušek, je přesvědčen, že pro hlubší zapojení do vedení oddílu je potřeba mít k vedení pozitivní vztah a dělat to s láskou. Partner či partnerka v oddílu tuto skutečnost může posílit.

NIC NENÍ JENOM RŮŽOVÉ

Společný skautský život rovněž přináší i stinnou stránku, a tou je nedostatek prostoru ve vztahu.

Jestliže spolu pár již například bydlí a jediný volný čas, který věnují skautingu, tráví rovněž spolu, mohou oba pociťovat tzv. „ponorkovou nemoc“.

„Mnohdy máte na akcích na starosti rozdílný program a někdy se i celý den vůbec nevidíte,“ uvádí svou zkušenost jedna z respondentek. „Jediné volné chvíle máte často jen večer, když skončí program, a to pak většinou jen unaveně padnete do spacáku.“

Jeden z problémů, který uvádí vedoucí světlušek Kočka, je, že i v době, kdy s přítelem tráví čas mimo skauting, řeší záležitosti ohledně vedení oddílu. Pro zdravý vztah bychom tedy měli oddělovat povinnosti ohledně vedení oddílu a nezabývat se jimi v čase, který máme v úmyslu trávit spolu jako pár.

Jeden z respondentů jako možné riziko shledává fakt, že páry, které se seznámily v oddíle, mají vztah s partnerem provázaný se vztahem k oddílu. Jedno bez druhého pak nemusí dobře fungovat.

SNAŽME SE BÝT VZOREM

Nesmíme zapomínat na to, že jsme vedoucí a měli bychom tedy jít dětem příkladem. „Myslím si, že je

Myslím si, že je pro děti důležité vidět dobře fungující zdravý vztah.

pro děti důležité vidět dobře fungující zdravý vztah. Vzhledem k míře rozvodovosti, kterou v ČR máme a s přihlédnutím ke zvýšeným statistikám výskytu domácího násilí během pandemie COVID-19, je to ještě důležitější než kdy dříve. (pozn. redaktora: Dle údajů z knihy Násilí na ženách v souvislosti s COVID-19, vzrostlo domácí násilí až o 50 %.) Pro mno-

hé z dětí jsou instituce jako je škola nebo právě skaut jediné místo, které jim dává určitý kladný vzor do života. Z toho důvodu si myslím, že by se k sobě

dvojice před dětmi měly chovat s láskou, respektem a přistupovat k sobě s trpělivostí,“ zmiňuje vedoucí světlušek Kristý.

Rovněž je důležité vyhnout se přílišným veřejným projevům vzájemné náklonnosti, zvláště před dětmi. To se týká například i stylu mluvy a různých narážek, které by děti nemusely pochopit. Kočka k tomu dodává: „Jelikož vedeme světlušky, tak mi nepřijde vhodné se před nimi moc navzájem dotýkat. Přijde mi však v pořádku, že si před nimi dáme pusku nebo se držíme za ruce či se obejmeme.“

ROZCHOD S PŘÍTELEM = ROZCHOD S ODDÍLEM?

Dříve nebo později mohou přijít do vztahu různé problémy, které ovlivní to, jak se cítíme v blízkosti partnera a to i na skautských akcích, kde se nadále setkáváme. Naše chování by však nemělo ovlivnit jejich průběh a rozhodně není žádoucí, aby negativně působilo na oddíl, který vedeme. Kristý k tomu dodává: „Pokud mezi sebou dvojice má nějaký

1 Zdroj: Nyklová, B., Moree, D. Násilí na ženách v souvislosti s covid-19 (2021)

problém, neměla by do toho rozhodně zatahovat děti, které vede. Víím, že to může být těžké, zvlášt' pokud je problém obzvlášt' akutní, ale dětem by mělo být jasné, že je pro oba z páru hladký průběh schůzky, popř. výpravy, na prvním místě, a že ať jsou v jakémkoli rozpoložení jako dvojice, pro děti to neznamená žádný rozdíl."

Pokud dojde až k samotnému rozchodu či rozvodu, mohou se vyskytnout v oddílu dotazy typu, proč už partner nechodí na schůzky, proč se teď nebavíte a tak dále. Není třeba a možná ani vhodné zabíhat do detailů, stačí stručně vysvětlit, že jste se rozešli. Kristý k tomu dodává: „Rozchody by se dětem měly prezentovat jako něco, co patří k životu. Rozhodně by se nemělo o bývalém příteli/přítelkyni mluvit před dětmi špatně. Použila bych slovní spojení jako: „Zjistili jsme, že je pro nás lepší se jenom kamarádit.“

Co se týče společného vedení oddílu po rozchodu, záleží na okolnostech a na tom, jak s danou situací dokážou ex-partneři naložit. Musíte počítat s tím, že může nastat situace, kdy pro vás oba či jednoho z vás bude soužití či vedení oddílu po rozchodu natolik obtížné až bolestivé, že bude muset odejít.

Kočka, která takový rozchod zažila, je toho názoru, že pokud se rozejde pár v dobrém, nemusí být problém spolu nadále oddíl vést, i když to zpočátku může být pro ně samotné i pro ostatní zvláštní. Jára je podobného mínění: „Společné vedení oddílu po rozchodu bychom měli řešit vzájemnou domluvou. Co od toho každý očekává, jak se budeme k sobě chovat, jak budeme spolu řešit program pro oddíl. Jako dospělí lidé bychom se měli naučit spolu vycházet i přes rozchod. Ale chápu, že pokud by šlo o nějaký ošklivý rozchod, je nasnadě pro jednoho z ex-partnerů odejít z oddílu.“

ROLE VEDOUCÍHO VS. ROLE PARTNERSKÁ

Jedním z nejdůležitějších aspektů romantického vztahu s člověkem z roverského kmene je fakt, že kromě role vedoucího přibíráte sociální roli partnerkou a mnohdy se můžete dostat do situací, kdy se tyto role dostanou do konfliktu. Sociální role jsou dle psychologa a pedagoga Zdeňka Heluse definovány jako způsoby chování, které odpovídá představám, nárokům, očekáváním v dané společnosti, sociální skupině. Pokud se některé z rolí, které zastáváme, navzájem dostávají do střetu, hovoříme o tzv. konfliktu sociálních rolí.² Kristý je toho názoru, že tyto role od sebe nikdy úplně neoddělíme, ale měli bychom na všech skautských akcích dávat důraz především na roli vedoucího. Jára je trochu odlišného názoru a říká „Do určité míry bychom měli role oddělovat. Asi bych to přirovnal k osobnímu a pracovnímu životu. I když v tomto případě je to trochu víc propletené.“

Kočka tyto dvě role neodděluje a dodává k tomu: „Oba jsme schopni si uvědomit, kdy toho druhého musíme poslechnout. V oddíle každý zastáváme jiné funkce a staráme se o trochu jiné věci.“

Romantický vztah dvou vedoucích přináší spoustu výhod, ale i mnohá úskalí. Tento vztah je speciální právě kvůli skautingu, který je pro oba partnery společným poutem. Skaut je prostředím, ve kterém se setkáváme s našimi přáteli, známými a často i rodinnými příslušníky. Je to místo, v němž jsme mnohdy vyrůstali. Proto je potřeba si před tím, než se pro vztah rozhodneme, položit pár otázek. A to především, jak ovlivní vztah naší činnost ve skautingu a jak by případně ovlivnil naše působení po rozchodu. Mnohé odpovědi nelze získat dopředu. Musíme si však uvědomit, že na sebe bereme riziko, že náš partnerský vztah může nejen pozitivně, ale i negativně ovlivnit náš vztah ke skautingu. ●

² Helus, Zdeněk. 2018. Úvod do psychologie 2., přepracované a doplněné vydání. Grada.

NEJSME JINÍ, NEJSME SAMI

AUTORKA ANNA VAŘEKOVÁ – BARBIE

Skupina, která ve skautingu není na první pohled příliš výrazná. Osoby LGBTQIA+ komunity existují, rostou a pomáhají i v naší organizaci. Možná máš ve svém okolí kamarády*ky, kteří se neidentifikují s většinovou normou sexuální nebo genderové orientace, možná jsi to právě ty. Pro nás menšiny je hledání vlastní identity a případný coming out nedílnou součástí osobní cesty ve skautském světě.

CHCI SE VIDĚT V TELEVIZI!

Na kroji mám našitou duhovou nášivku britských LGBTQIA+ skautů. Jedním z nejlepších skautských zážitků v posledním roce pro mě byla chvíle, kdy mi na Korbu neznámý rover řekl, že ví, co znamená můj černý prsten (symbol asexualy, pozn. red.), protože nosí stejný jako já. Doufám, že jednoho dne budu žít ve světě, kde homosexuální dospívající nebudou mít ve statistice podstatně vyšší číslo sebevražd než jejich heterosexuální vrstevníci.

I to je důvod, proč si myslím, že coming out by neměl být nutností ani překážkou spokojeného a plného života v naší společnosti.

A jednou z cest, jak se k tomuto stavu dostat, je normalizovat rozhovory o sexualitě a osobním vyjádření jednotlivce. Ty by neměly probíhat za zavřenými dveřmi a nenápadně. Sexuální a romantická přitažlivost je přirozenou součástí života každého z nás. Láska má mnoho forem. Nemůžeme definovat, jak vypadá fungující respektující mezilidský vztah, aniž bychom o tom mluvili.

Další z cest k přijetí všech skupin společnosti je diverzifikace postav ve filmech a seriálech. Mají-li nově

vznikající kinematografická díla odrážet realitu dnešního světa, neheterosexuální osoby a vztahy v nich mají své místo a smysl. Stále se potkáváme s faktem, že v knihách, seriálech a filmech je reprezentováno úzké spektrum sexuálních a romantických orientací, z nichž některé nejsou ani příliš věrně ztvárněné.

Dospívající neheterosexuální osoby tak nemají možnost identifikovat své zkušenosti s postavou, která by jim zážitky a pocity pomohla zpracovat a pochopit

nebo by se pro ně mohla stát v životě průvodcem či vzorem. Takové výrazné postavy bohužel chybí i v našem prostředí.

Queer dospívající a mladí dospělí se nejen během svých formativních let stále

potkávají s nepřiměřeným množstvím zpochybňování sexuální orientace nebo genderové identity, kterým nejsou jejich heterosexuální vrstevníci vystavováni.

Na straně jedné může být tato životní výzva podnětem ke zkoumání a získávání jistoty ve své orientaci, na straně druhé však stojí pocit nepřijetí a nerovnosti vůči kamarádům. Je nesmírně těžké odpovídat na otázky o osobní sexualitě, zvláště ve věku, kdy

**Sexuální a romantická přitažlivost
je přirozenou součástí života každého
z nás. (...) Nemůžeme definovat,
jak vypadá fungující respektující
mezilidský vztah, aniž bychom
o tom mluvili.**

pro vyjádření odpovědi nemáme vyvinutou dostatečnou slovní zásobu. S vyšší a pestřejší reprezentací dospívající mohou svou slovní zásobu ohledně sexuality a prožívání rozvíjet, mohou také pochopit spojitost mezi vlastní sexualitou, spiritualitou a emoční rovinou bytí. Zároveň jim dostatečná prezentace v médiích umožní nahlédnout na sebe a své vztahy optikou okolního světa.

MLČETI ZLATO?

Sexualita a genderové vyjádření je neoddělitelnou součástí lidského prožívání již od narození. Ovlivňuje většinu aspektů našeho života – volbu přátel, kulturní, morální, filozofické a politické postoje. Kolem šestého roku života si děti začínají uvědomovat, že některé oblasti jejich těla jsou intimnější, osobnější než jiné, a kolem dvanáctého roku s nástupem puberty se začínají stydět před vrstevníky a dospělými. Plnohodnotné sexuální nebo intimní vztahy jsme schopni navázat dle vývojových psychologů až kolem šestnáctého roku života.

Přesto je důležité na tuto životní etapu děti a dospívající připravit předem. Posláním skautingu je přispívat k rozvoji mladých lidí a pomoci jim dosáhnout jejich plného fyzického, intelektuálního, emočního, sociálního a duchovního potenciálu jako jednotlivců. Partnerský život a osobní sexuální vyjádření je bez dohadů součástí emočního naplnění člověka, rozhovory na téma sexuality bychom tedy v oddíle neměli obcházet.

Samozřejmě nemůžeme v této oblasti zastoupit rodinu ani školu, můžeme ale pomoci těm, kteří z těchto zdrojů dostanou informace neúplné nebo nepravdivé. Můžeme také dospívajícím poskytnout nástroje pro dostatečné a kvalitní sebevyjádření, pojmenování emočních prožitků a můžeme podpořit jejich individualitu, což je podle mého názoru role, kterou má v roverských společenstvích dospělý průvodce zastat.

S vrstevníky* cemi, rovery a rangers v kmenech bychom o vztazích a sexualitě mluvit měli už proto, že vrstevníci jsou pro nás během dospívání jeden z hlavních zdrojů informací. Vyhledávač na Googlu nenahradí osobní rozhovor a sdílení rozdílných zkušeností v komunitě, které důvěřujeme. Zároveň tím, že se tématu sexuality budeme věnovat, můžeme pomoci k normalizaci tématu a bourání negativních stereotypů a představ. Je však třeba dávat pozor, abychom umožnili sdílet osobní prožitky nejen jedné nebo dvěma vybraným skupinám, ale všem zúčastněným, kteří se budou do sdílení chtít zapojit.

Jak takový rozhovor vést? Především upřímně, bez emocí a osobních soudů. Nebojme se přiznat, že je pro nás rozhovor těžký nebo že nevíme, jak toto téma pojmenovat. Ať už jsme v roli vrstevníka nebo dospělého

průvodce, je úplně v pořádku přiznat sobě i ostatním, že nevíme, co znamená žít s neheterosexuální orientací, neheteroromantickou inklinací nebo jako transgender osoba, pokud jsme takový život nezažili „na vlastní kůži“. Diskuze ohledně různých sexualit potřebuje určitou dávku citlivosti a tolerance nejen od programového vedoucího, ale i od účastníků*ic. Je tedy dobré si před touto konverzací nastavit pravidla a správnou atmosféru.

S diskuzí může pomoci i správně vybraný host. Pokud si s tématem nevíte rady, můžete si na schůzku kmene zdarma pozvat LGBTQIA+ živé knihy Amnesty International – informace o projektu najdete na webu <https://www.amnesty.cz/vzdelavani/zive-knihy>. Další možností je skautský program na klíč – workshop o poznávání sexuality. Jak program objednat a co obnáší najdete na Křižovatce.

Klíčové při vedení diskuze na téma sexuální a romantické orientace je také pochopení problémů LGBTQIA+ komunity. Velmi častou překážkou je pro nás vyloučení z komunity vrstevníků a šikana. Protože nemáme stejné emoční prožitky, chybí nám pojící sdílený zážitek v romantické nebo sexuální oblasti a během rozhovorů na toto téma se tak ve skupině cítíme nemístně či nepatřičně.

Jako asexuální osoba nemám odpověď na otázku: „Která postava z Pána prstenů je nejvíc přitažlivá?“ Přes 20 procent dospívajících osob z LGBTQIA+ skupiny se cítí vyloučeno ze společnosti tak silně, že se během dospívání pokusí o sebevraždu. Neheterosexuální skupina je také více ohrožena psychickými problémy jako jsou deprese, úzkosti nebo poruchy příjmu potravy.

PŘITAŽLIVOST NENÍ VOLBA

Sexuální orientace a její prožívání nás v životě provází ať chceme, či nechceme. Více než pětina lidí mezi 18. a 34. rokem života se identifikuje s LGBTQIA+ komunitou, vyplývá to z výzkumu americké organizace na podporu práv homosexuálů GLAAD, který proběhl v roce 2017. V průměru tedy každá pátá osoba vyrůstá ve světě, který stále ještě bojuje s přijetím odlišnosti.

Skauting nám dává skvělou příležitost udělat svět otevřenějším a bezpečnějším místem pro život nejen většinové společnosti, ale i menšin. Je na nás, abychom tuto příležitost využili a v roverských společenstvích a oddílech přijali a oslavovali odlišnosti každého z nás. Dospívající, kteří se ztotožňují s queer komunitou, jsou častěji obětmi šikany a v životě zažívají odmítání, násilí, úzkosti a deprese ve větší míře než jejich heterosexuální kamarádi.

Postoj a přístup roverského společenství k problematice queer osob určí, zda se bude jednotlivec cítit dostatečně bezpečně pro pravdivé vyjádření roman-

tické či sexuální orientace, nebo zda se rozhodne do společenství začlenit s přetvářkou. Existuje mnoho důvodů, kvůli kterým si necháváme svou sexuální orientaci pro sebe. Ve skautingu je jedním z hlavních důvodů strach z vyloučení z oddílu nebo z odsouzení kamarády, se kterými jsem mnohdy vyrůstali* y.

Kde ti poradí?

Právě probíhá aktualizace odborek. Máš zkušenosti s jejich plněním? Poděli se o ně v dotazníku!

lgbt-zdravi.cz/pece/ Tyto stránky mají za cíl informovat a zvyšovat povědomí o životě LGBTQIA+ osob v Česku, o jejich duševním i fyzickém zdraví, o jejich problémech a ohroženích; můžeme zde najít zdravotníky různých zaměření, kteří jsou LGBTQIA+ friendly a spolupracují právě s tvoji pojišťovnou.

sbarvouen.cz Na této stránce najdeš rady, příběhy a podporu, pokud řešíš otázky coming outu nebo své sexuální či genderové orientace; najdeš zde mimo jiné i poradnu a podpůrnou skupinu pro rodiče a blízké osoby queer lidí.

stud.cz Organizace, která pořádá pravidelné akce pro LGBTQIA+ komunitu a její příznivce; hlavními projekty této organizace jsou queer filmový festival Mezipatra, queer knihovna, Queer Ball a Brno Pride week.

PŘIPRAVEN BÝT SÁM SEBOU

Během svého působení jako dospělý průvodce roverského společenství i na velkých skautských akcích jsem potkala mnohem více queer dospívajících, než jsem očekávala. Velké procento z nich

však stále ve skautském prostředí „nešlo s barvou ven“. Vnímám, že se ve skautingu přístup k naší komunitě pomalu lepší, nicméně stejně jako hodně RS vnímám velmi silné hlasy vedoucích, kteří se vyzývám LGBTQIA+ lidí vysmívají nebo naše osobní úspěchy znevažují. I osobně jsem se ve skautském prostředí setkala s osobami, které sice nevěděli, co to znamená být asexuální, ale neváhali mi říct, že je to špatně.

Některé vůdkyně a vůdci oddílů mají strach být ohledně své sexuální orientace otevření vůči dětem i rodičům, aby nepoškodili* y dobré jméno oddílu a Junáka nebo aby děti kvůli negativním předsudkům nepřišly o možnost v oddíle vyrůst. Nezní ale hned první skautský zákon „Skaut je pravdomluvný“? Pokud chceme, aby se roveři a rangers nebáli sdílet s námi pravdu o nich samotných, je potřeba, aby se dospívající cítili* y v oddílech přijímaní a v bezpečí.

Dokud mají dospívající RS strach, že nemohu nikomu v oddíle říct, kým doopravdy jsou, abychom je neodsoudili* y a nezpůsobili* y jim komplikace v další skautské cestě, znamená to, že skauting není pro všechny. Být či nebýt tolerantní vůči queer komunitě by dle mého názoru nemělo být ve skautingu diskuzí, ale samozřejmostí. Je na každém z nás přijmout odlišnosti ostatních. Je také na nás, zda budeme radši odsuzovat něco, co neznáme, nebo budeme chvíli jen poslouchat, když s námi ostatní sdílí své životní zkušenosti.

V dnešní době, kdy jsou dostupné informace, je ignorace odlišností volbou. Můžeme ale zvolit cestu přátelství a pochopení. Být gay, lesba nebo transgender není volbou, stejně jako není volbou heterosexuality. Sexuální orientaci narozdíl od barvy vlasů nemůžeme změnit podle vůle.

A tak budme připraveni poslouchat, budme připraveni být ve skautingu odvážní, inspirativní a sami sebou. ●

Sloupek Roverského odboru

PROGRAMY NA KLÍČ

Možná už jste zaslechli, že odbory, pracovní skupiny a další týmy Junáka pořádají takzvané vzdělávání na klíč. Program na klíč je kurz, který organizátoři ušíjí přímo na míru vaší střediskové radě, oddílovému vedení nebo roverskému kurzu.

Programy na klíč, které vám nyní představím, pro vás rádi připravíme v Roverském odboru.

Prvním programem, který nabízíme, je kurz „Stal jsem se roverem, co teď?“ Tento program je určený pro nově příchozí rovery a rangers, jimž představíme možnosti, které jim roverský svět nabízí. Vysvětlíme, co je to roverský program a jak funguje.

Dále nabízíme program „Kde začít při práci s rovery?“. Předáme vám konkrétní tipy, jak je třeba pracovat se specifiky roverské výchovné kategorie oproti vedení mladších členů hnutí. Budeme se věnovat tématu roverských společenství a poradíme, co dělat, když vás není dost na založení roverského kmene.

Jste-li činovníky na střediskové radě, mohl by vás zajímat i seminář „Roveři nad zlato“, který jsme připravili společně s odborem pro personalistiku. Na tomto kurzu probereme, jak nejlépe podpořit rovery a rangers, aby byli motivováni přebírat role a funkce v oddíle či na středisku.

Doufám, že se s vámi brzy setkáme a společně povedeme plodnou diskuzi o rovingu ve vašem středisku!

Julie Motalová – Julča

Sloupek inspirace

SVÍČKY PRO UKRAJINU

Nápad sbírky Světlo a teplo pro Ukrajinu nás hned na první pohled zaujal, když jsme ho viděli na facebooku Junáka. Možná to bylo způsobeno tím, že spojoval pomoc lidem v nouzi a možnost zbavit se zbytků svíček z vánočních věnců a svícňů. Spojit úklid a dobročinnost je win-win situace.

Napsali jsme rodičům a děti na následující schůzku přinesly HROMADY vosku, starých konzerv a kartonu. Rozdělili jsme se na tři skupiny a rozjeli pořádnou manufakturu. Nejmladší stříhali karton a vkládali ho do plechovek, ti starší v kuchyňce tavili vosk a nalávali ho do připravených plechovek, na nejstarší zbylo řezání plechovek.

Výroba nám zabrala celou schůzku, ale byla to jedinečná možnost, jak nenásilným způsobem zařadit program na důležité aktuální téma. Bez složitého vysvětlování a politiky nám to pomohlo uvědomit si, jaká asi musí být situace pro obyčejné lidi jako jsme my na válkou zasažené Ukrajině.

Výrobu svíček jsme si všichni užili a schůzka utekla jako voda. Výsledkem bylo asi 40 svíček, propálená mikina a polovina skautského domu pokrytá voskem. Jednu ze svíček jsme si pak cvičně zapálili, abychom viděli, co jsme vlastně vyráběli. Náš tip na závěr: na úklid se nám nejlépe osvědčila kombinace horkovzdušné pistole a papírových utěrek. Svíčky jsme poté odeslali Zásilkovnou na sběrné místo.

Michal Kulas – Kulda
za kolektiv 2. oddílu Irbis Jablonec nad Nisou

ROVERING PŘEHLED

ZA ROVERSKÝMI PLATFORMAMI NA INTERNETU NEMUSÍME CHODIT, PŘIŠLY UŽ ZA NÁMI

AUTOR MATĚJ RICHTR – VYPRAVĚČ

Významnou část „skautování“ tvoří online působení. Roverům a rangers se nabízí takřka milion možností, jak svou internetovou bublinu zaplnit skautským obsahem tak, aby jen neztráceli čas a aby sloužil k užítku. Níže představuji různé české platformy, které jsou zaměřené na roverstvo. Jde o můj subjektivní výběr toho, co je podle mé zkušenosti užitečné. Snažím se věnovat zejména platformám, které jsou přímo pro RS, proto nezmiňuji například oficiální skautský Twitter a YouTube.

STÁLE SILNÉ SÍTĚ SPOLEČNOSTI META

Na Instagramu, což je u RS asi nejrozšířenější sociální síť, je hned několik skautských profilů. Oficiální skautský profil @skaut je nejsledovanější, specializovaný profil pro rovery a rangers se jmenuje @rovering_cz. Sdílí zejména aktuální dění organizace s ohledem na RS. Připomíná aktuální roverské akce a vybírá program, který lze zařadit na roverských schůzkách. Můj další oblíbený profil na Instagramu je @odborka_memelord, který postuje skautské memy. Snad neskončí za dva měsíce, jak je u některých jiných stránek obvyklé, a vydrží déle.

Obsah pro rovery a rangers je i na Facebooku. Sledování skupin SkautFórum ([tinyurl.com/rksForum](https://www.facebook.com/rksForum)) a SkautInfo ([tinyurl.com/rksinfo](https://www.facebook.com/rksinfo)) považuji za základ-

ní podmínku toho být informovaný o dění v Junáku. Osobně však příkládám větší důležitost skupinám, kde lze i přispívat (což je tedy i SkautFórum) a cílí přímo na RS. Například Roveři&Rangers CZ ([tinyurl.com/rkrrcz](https://www.tinyurl.com/rkrrcz)) či Společenstvo Roverských Akcíček ([tinyurl.com/rkspolec](https://www.tinyurl.com/rkspolec)). Rovněž stojí za to se přidat do různých lokálních RS a skautských skupin pro dění přímo z blízkého regionu, například skupina Roveři Liberecký kraj ([tinyurl.com/rkrslbc](https://www.tinyurl.com/rkrslbc)) nebo Skauti a skautky Plzeň ([tinyurl.com/rksasplz](https://www.tinyurl.com/rksasplz)).

STÁLE ZAJÍMAVĚJŠÍ PLATFORMY DISCORDU, REDDITU, SNAPCHATU A TIKTOKU

Skautský Discord (tinyurl.com/rksdiscord) nabízí možnost aktivně přispívat či jen pasivně získávat informace o hnutí. Komunita se zde setkává v místnostech s různorodým zaměřením, mezi mé nejoblíbenější patří filozofický koutek. Ale hraje se zde i dračí doupe, řeší se různé (nejen skautské) problémy, je možné tu najít i klubovnu na ubytování na výpravu. „Roli R&R má 1 170 lidí, což jsou asi

dvě třetiny osazenstva serveru. Discord je ideálním místem pro různorodé diskuse, velmi aktivní jsou jak politické místnosti, tak i zájmové. R&R jsou také nejčastější účastníci srazů, které pořádáme,“ říká jeden z adminů Filip Michal.

Svůj prostor zde mají i skautské časopisy. Na Discordu jsem od doby, kdy schůzky byly online, ale v posledním měsíci pro mě tato platforma zažívá obrození a využívám ho častěji než dřív, zejména díky aktivní komunitě.

Existuje i skautský Reddit (tinyurl.com/rksreddit), o jehož existenci pouze vím a nemám s ním osobní zkušenosti, proto ho jen zmiňuji. Přestože Junák není na TikToku, najdeme tam asi největší skautský účet @worldscouting, který by mohl zaujmout zájemce o mezinárodní skauting. Pokud naše organizace bude chtít do budoucna vycházet vstříc svým členům, působení na této sociální síti vidím jako nezbytné. Ještě si vzpomínám, že Obrok 2017 využíval během konání Snapchat, což jsem tehdy oceňoval.

NEBÁT SE PUSTIT SI SKAUTING DO UŠÍ

Výše zmíněné platformy byly převážně textové či obrazové. Junák však nabízí i audio zdroje. Mezi tyto projekty patří podcast *Až po uši ve skautu* (tinyurl.com/rkpousi). Představuje vybrané audio články ze všech skautských časopisů, díky čemuž může dobře posloužit pro základní přehled toho „co se děje vedle“, nevýhodou je však různá kvalita nahrávek. Druhý projekt je *Nebát se* (tinyurl.com/rknebat) od Skautského institutu. Jde o podcasty s veřejně známými osobnostmi. Všechny skautské audio projekty jsou dostupné na nejznámějších platformách – Spotify, Google a Apple Podcasts. U skautských zvukových médií by se mi líbilo, kdyby byl větší prostor pro názorovou, diskusní rubriku, aby více zaznívaly různé myšlenkové proudy v hnutí.

WEBY A NEWSLETTERY PRO NEVYZNAVAČE SÍTÍ

Dalším ze zásadních zdrojů pro RS je určitě Rovernet, zejména záložka Kalendář (rovernet.cz/kalendar), kde jsou přehledně zaznamenané budoucí akce včetně základních informací o nich. „Cílem je podpořit projování R&R v širším společenství. Roverské akce a kurzy jsou součástí roverského programu a Kalendář je místo, kde jsou všechny regionální i celostátní události na jednom místě. Na sociálních sítích může pozvánka na akci snadno zapadnout, ale díky Kalendáři se to už nestane,“ uvádí Anežka Bednářová z ústředí.

Já ho používám pro přípravu pozvánek do Kmene či pro nabízení akcí mému roverskému společenství. Oceňuji možnost si Kalendář přidat do svého Google Calendar, což mi umožňuje mít akce hned po ruce. Do Kalendáře mohou organizátoři akcí volně přispívat.

Pro lidi, kteří mají raději informace na e-mailu než na různých sociálních sítích, Junák nabízí newsletter Skautské novinky. Chodí jednou týdně a představuje soubor nejdůležitějších témat, které skautské hnutí řeší. Junák nabízí více newsletterů, které jsou k výběru na tinyurl.com/rksnewsletter,

ale Novinky jsou pro mě nejučelnější. Také na Zpravodajství máme jako RS vlastní záložku (tinyurl.com/rkzpravodajstvi).

SKAUTSKÉ ČASOPISY NA INTERNETU

Závěrem nesmím zapomenout zmínit i webové stránky časopisů. Pro čtenářstvo RK jsou nejdůležitější casopis.skauting.cz a kmen.skauting.cz. Poté existuje i třetí stránka casopisy.skaut.cz, webové archiv všech skautských časopisů. Každá stránka nabízí něco, co jiná ne. Archiv se hodí spíše k prohlížení celých čísel včetně starších ročníků. Stránky časopisů jsou vhodnější ke čtení jednotlivých článků, například na mobilu, a k jejich sdílení třeba s ostatními členy vašeho kmene.

MÉ PREFERENCE

Já osobně nejvíc používám skautský Discord, zejména pro jeho možnost aktivně přispívat a reagovat na ostatní, stránky Roverského kmene, Kalendář na Rovernetu a audio články Po uši ve skautu, abych si udržel přehled, o čem píší i ostatní skautské časopisy. Myslím si, že Junák nabízí členům různorodými kanály informace, které si můžeme personalizovat a nastavit tak, aby byly efektivní pro získávání informací, aniž bychom byli zahlceni. Největší prostor ke zlepšování vidím ve webech časopisů, které by šly centralizovat, sjednotit jejich adresy a doplnit dalšími uživatelsky přívětivými funkcemi. ●

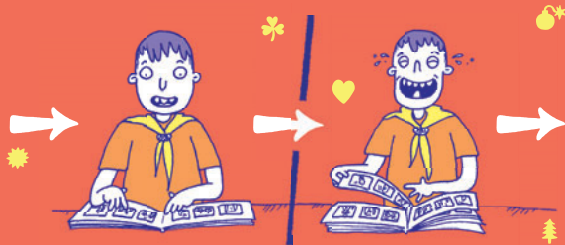
Bud' pobaven

Beť vážně skauting,
nebeť vážně sebe!

70Kč

Knižka obsahuje přes 200 stran
s kreslenými skautskými vtipy.

skaut.cz/obchod

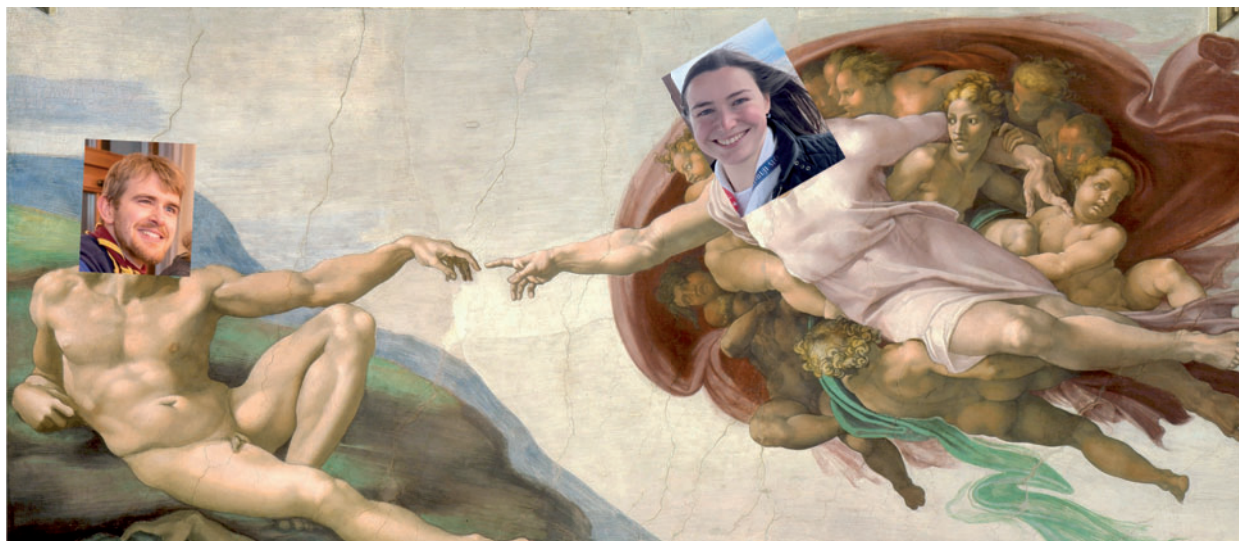

Na schůzce svého kmene si zkuste navzájem sdělit, kde na internetu získáváte přehled o skautu, v jakých skupinách na Facebooku jste a jaké všechny znáte. Když zjistíte, že třeba pro váš region skupina není, zvažte její založení.

ROVERSKÝ ODBOR MÁ NOVÉ VEDOUcí: CO ŘEKLI K DALŠÍMU SMĚŘOVÁNÍ ROVERINGU?

AUTORKA PETRA SÝKOROVÁ – SURIKATA

Dva inspirativní skauti, těmi jsou Julie Motalová – Julča a Jakub Zoblivý – Makča. Oba po Majklovi v listopadu převzali vedení Roverského odboru (RO). Otázky ohledně jejich nových rolí zodpověděla nejprve Julča a poté Makča.

JULČA

Jak bys sama sebe popsala?

Jsem mladý podnikavý člověk, který hledá své místo ve světě.

Kde se s tebou a Roverským odborem roveři mohou setkat?

Nejlepším zdrojem je Roverský rozcestník (rovernet.cz), který rovery a rangers odkáže, kamkoliv jen budou potřebovat. Jsme aktivní i na sociál-

ních sítích, jmenovitě na instagramu @rovering_cz a na facebooku Rovernet, kde tvoříme obsah společně s redakcí časopisu Roverský kmen.

Jinak také pořádáme programy na klíč, ve kterých představíme, co nově přichozím roverům a rangers roverský svět nabízí za možnosti, kde začít při práci s RS nebo jak o RS pečovat, aby byli ve skautu spokojeni a byli motivováni se skautingu věnovat i nadále.

Pokud má někdo jakékoliv dotazy ohledně čehokoliv, co se týká roveringu, ať se nám nebojí napsat na ro@skaut.cz.

Nově vedete s Makčou Roverský odbor. Čeho si na něm nejvíc vážíš?

Je s ním legrace, vždycky mi zlepší náladu a hodně se s ním směju. Zkrátka je to skvělý kamarád do nepohody.

Proč jste do toho šli spolu, ve dvojici?

V září mi Majkl zavolał, že dostal úžasnou nabídku hrát v nejlepší softballovém týmu, nikomu z Evropy se to předtím nepodařilo. To ale znamená, že nemá tolik času věnovat se odboru a potřebuje své kompetence šéfa předat dál. Makča po Majklovi přebíral roli starání se o tým a obecně úkoly, které vyžadují osobní kontakt. Já jsem zase přebírala úkoly, které jdou dělat na dálku, to znamená iniciování nových projektů, distribuci úkolů, hlídání deadlinů. Vedle toho dál pokračuji v aktivitách, kterým jsem se věnovala už předtím – komunikace roverských témat do hnutí, hlavně na sociálních sítích a v časopisech, a společně s programovým týmem Ústředí pracuji na revizi roverského programu, vymýšlíme další projekty a iniciativy, které bychom jakožto Roverský odbor mohli skautskému světu přinést.

Jak dlouho píšete do Roverského kmene?

Poprvé jsem napsala text o roverských expedicích v roce 2020. Od té doby sem tam napíšu další článek, ale primárně do každého čísla přispívám sloupkem Roverského odboru.

Kromě působení v RO jsi organizátorka Kořenů. Mohou se roveři těšit na další ročník této jihomoravské roverské akce?

Na Kořeny jsem poprvé jela jako účastník v roce 2017 a ta akce mi mnoho dala. Přála jsem si, aby ten projekt pokračoval, proto jsem se s nadšením vrhla do jeho organizace a realizace dalších víkendovek. Bohužel nám do toho hodil vidle covid, takže se Kořeny teď dlouho nekonaly, ale aktuálně pracujeme

na jejich obnově, jen tentokrát se kvůli studiu v zahraničí zapojuji pouze okrajově.

Julie Motalová – Julča

Julče je 22 let. Pochází z Brna ze střediska Brána. Studuje moderní jazyky a politické vědy ve Skotsku na University of Glasgow. Aktuálně je v rámci studia na roční stáži na francouzském ostrově Réunion, kde učí angličtinu. Nejen o Skotsku píše na www.yearincolorado.wordpress.com a www.juliemot.wordpress.com.

MAKČA

Proč ses rozhodl pracovat s rovery?

Pro mě to je nejkrásnější kategorie. Od 15 do 19 let je osoba každý rok jiný člověk. Utváření názorů, zažívání zkušeností, fyziologické změny, utváření vztahů, co mohou trvat do smrti. Od 20 do 26 let mohou lidé studovat, užívat si největšího volna svého života, nebo už pracovat, zakládat rodiny a brát si hypotéky. A v tom je potřeba pomoci naučit RS najít svoji cestu, a navíc u nich dokončit výchovu, kterou jsme si v Junáku skrze projevy kompetencí vytyčili. Tohle je náročné, ale opravdu neskutečně krásné. A to mě na tom baví, hledat ony cesty a pomáhat RS svoje cesty nacházet. Je ale pravda, že občas mi to nejde tak, jak bych chtěl, jelikož i já sám jsem věkem ještě rover, který ty svoje cesty taky hledá. (smích)

Jaké máš zkušenosti s rovingem?

Když jsem se dostal do roverského věku a do našeho tehdejšího roverského kmene Jumpers, okamžitě jsem věděl, že RS bude moje srdcovka. Ovšem nevěděli jsme, že tak velká. Jumpers moc nefungovali, hodně roverů odešlo a já měl před sebou silnou generaci kluků, které jsem chtěl ve skautu udržet. Oni našťastí měli stejný zájem, a tak se nám povedlo vytvořit nový kmen RRetalon. Ten funguje ve Křtinách i poté, co jsem ho předal mému nástupci Eduardu Jelínko-

vi – Opovi. Bylo to celkově osm let práce, od počtu pěti roverů a rangers až ke dvaceti sedmi, které jsem předával do rukou dalšího. Jinak jsem skoro čtyři roky v Roverském odboru.

Čeho si na Julče nejvíc vážíš?

Nejvíce obdivuji její pracovitost, schopnost, zapálenost, dodržování termínů a odhadu toho, co zvládne, a totální praštnost. Všechno shrnuje jedna porada, kdy jsme si v úterý volali ohledně tématu revize RS nástrojů. V pátek doletěla ze Skotska do Prahy, když jsem jí na tomhle callu řekl, aby se porady účastnila živě a nechala si vypsát cesták Ústředím za letenky. (smích) Je to srdíčková.

Co je smyslem roverské porady?

Pokud to všechno klapne, bude to takový Elixír (celostátní inspirativní setkání činovníků, pozn. red.), ovšem pouze pro rovery a rangers. Forma přednášek a workshopů a především sdílení zkušeností a motivace pro samotné účastníky. Být roverem znamená posouvat svoje okolí, být prospěšný, ale to samé dělat pro sebe, vážit si svého rozvoje a vědět, že na to člověk není sám a Junák mu chce, a to především v poslední době, pomoci na maximum. Jen člověk musí chtít! Koktejl nejrůznějších způsobů, jak RS vést, co s nimi dělat apod. Uvidíme, jestli to vyjde. (úsměv)

Kam bys chtěl český rovering posunout? Jaké změny v roveringu plánujete? Jak chcete na Majkla navázat?

Tak především, rozhodně to neberu tak, že já (nemůžu mluvit za Julču) rovering někam posouvám. Hodně práce teď dělá programový tým kolem Rozárky, Blechy, Ywen a Anežky na Ústředí. Ty jsou za mě teď „páidla“ té loďky plné inspirace a nástrojů, které roveři potřebují nebo spíše které jim Junák chce dát. Chtěl bych, aby RO byl spojkou mezi programovým týmem, dokázal konečně efektivně skrze různé nástroje (programy na klíč, sociální skupiny, síť roverských zpravodajů) komunikovat potřeby RS „zespodu

nahoru“ a obráceně. Aby se pomoc z Ústředí dostala co nejvíce k roverům. Pokud se povede tohle, budu to považovat za neskutečný úspěch.

Proč ses rozhodl tuto funkci vedoucí RO převzít?

Upřímně, odbor jsem nikdy moc vést nechtěl. Baví mě být v kontaktu s lidmi, dávat a brát si energii ze společných programů, být s RS na expedicích, probírat všechny stránky roverské dušičky od nejmladších až k nejstarším v roverské kategorii. Tohle za mě mi vedení odboru moc zatím nedává. Bratr Majkl však mě a Julču poprosil, jestli bychom to spolu nemohli nějak dát dohromady s tím, že největší odpovědnost si na sebe vezmu já. Jelikož je však Majkl jeden z mých nejbližších kamarádů, tak jsem do toho po větším rozmýšlení a stanovení pár podmínek šel.

Co už jste stihli v RO od svého jmenování udělat?

Hodně toho dělá teď programový tým, byli jsme na Miquiku. Po předání se upřímně RO personálně docela rozsypl, tak mi teď bere energii hlavně tohle. Ale nové tváře jsou, snad měly tu trpělivost a stanou se naší plnohodnotnou součástí.

Kam by měli roveři vyrazit na výpravu? Máš nějaký tip?

Rumunsko. Pohoří Bihor nebo Fagaraš (Bihor bylo romantičtější). U toho číst Karpatské hry. To byl můj sen, který jsem si s rovery splnil. Ta výprava, nebo jak my v RRetalonu říkáme „expedice“, byla neskutečně krásná.

Jakub Zoblivý – Makča

Makčovi je 24 let. Pomáhal zakládat roverský kmen RRetalon, 3 roky jej vedl a 2 roky zpátky ho předal. Už je rover/oldskaut/činovník samotář. Má jedno OČK a jednu lesní školu. Je stálým instruktorem na LK Velká Morava. Vedl programovou sekci na táborech. Pracuje v prodejně outdooru v Brně a hledá nové studentské cíle. ●

OKNO FEATURE

JAK SI ŽIJE DOBROVOLNÍK NA KAPRÁLOVĚ MLÝNĚ

AUTORKA ZUZANA PIRKLOVÁ – LOKI

Je ráno, nad lesem se hýbe mlha, kolem tebe klid. Sedíš zabalený do deky a víš, že tě dneska čeká jen štípání dřeva, pomoc v kuchyni, workshop pletení košíků a večerní program s dětmi v jeskyni. Cítíš při té představě klid? Dobrovolníci na Kaprálově mlýně žijí v tomto rytmu a nádherné přírodě, nemusí řešit nájem, co budou dneska vařit, ani co budou tenhle týden dělat.

Kaprálův mlýn

Mezinárodní skautská základna ekologické výchovy Kaprálův mlýn během školního roku žije pobyty tříd, které zkoumají okolní Moravský kras a vzdělávají se v ekologii a ekotechnologiích. V létě na toto místo jezdí skupiny (hlavně mezinárodních) skautů, kteří sem přijíždí tábořit. Nepostradatelnou součástí Mlýna jsou už mnoho let i dobrovolníci.

(PŮL)ROK V ÚDOLÍ ŘÍČKY

Dlouhodobé dobrovolničení má dvě varianty – šestměsíční a roční. Dobrovolníci bydlí přímo v areálu mlýna, mají hrazené ubytování, stravné, jízdné, vzdělávání, pojištění a kapesné. Náplň jejich programu je pestrá – od péče o mlýnský areál a pomoc s jeho

provozem, přes zásahy v přírodních lokalitách napříč jižní Moravou až po pomoc při environmentálních programech či vzdělávání dalších dobrovolníků.

Rok na Mlýně zažila i Majda. „Byla to výzva, naučila jsem se spoustu nových věcí, ať už o práci nebo o sobě. Otevřela jsem si obzory ve všech možných různých směrech a být dobrovolníkem na plný úvazek mě naučilo líp si umět nastavovat hranice a víc pochopit, co od života chci. Dobrovolničení na mlýně bych doporučila někomu, kdo má rok volno a chce pracovat rukama, je nadšený z představy žít v lese, mluví alespoň trochu anglicky a je připravený na všechno,“ popisuje dobrovolnice.

Když přišla řeč na to, jaké vzpomínky jí zpětně dělají radost, Majda vyzdvihuje: společné pečení brownies, bruslení na zasněženém jezeře, hraní Activit v české verzi, když byla jediná, kdo uměl česky, večery u ohně, odpolední šlofiky, protože byli utahaní jako kotata.

Rusalka, která momentálně tráví na mlýně třetí měsíc ze svého půlročního pobytu, si podobně jako Majda myslí, že dobrovolnictví je vhodné pro někoho, kdo si chce užít spoustu času venku a je připraven na manuální práci, ale také na intenzivní kontakt s dalšími lidmi a umí si společný čas užít. Také zdůrazňuje, že je potřeba umět vyjít sám se sebou. Je tady hodně prostoru srovnat si myšlenky a přemýšlet o životě.

Přijet na Kaprálov mlýn Rusalka doporučuje i těm, kdo mají vztah k přírodě – můžou se tady těšit na rána s kulisou zpívajících ptáku, okolí plné skal se vzácnými rostlinami, nádhernou přírodu v nedalekém Moravském krasu. Nahlédnou do fungování ekocentra a vyzkouší si nejrůznější úkoly. Pobyt tady může být i dobrá zkušenost pro ty, kdo se chtějí osamostatnit a naučit se starat se o sebe.

DOBROVOLNICTVÍ PLNÉ PŘEKVAPENÍ

Rusalka dále popisuje některé věci, které ji za čtvrt roku na Mlýně stačily překvapit. „Je toho celá řada, pozitivně například nesmírně přátelský a pozitivní přístup lidí z týmu mlýna. Moc mile mě překvapilo, že se k nám chovají jako ke kolegům, partákům. Na druhou stranu jsem nečekala, jak málo volného času tady budu mít. Možná jste si taky říkali, jak bude parádní, až v práci budete pracovat osm hodin a potom volno, žádné úkoly a učení,“ popisuje svá očekávání dobrovolnice.

„Tady ale poznávám, že po osmi hodinách intenzivní práce je dost náročné ještě opečovávat všechny svoje potřeby a mít nějaký volný čas. Je to celkem challenge, naučit se pracovat se svým časem. Ohledně společného bydlení mě překvapilo, jak je příjemné a útulné. Ale ačkoli jsme měla zkušenost se sdíleným bydlením, může být výzvou domluvit se se všemi obyvateli na věcech, které mám nějak nastavené a jsou pro mě naprosto samozřejmé, ale oni je mají jinak,“ doplňuje Rusalka.

KDYŽ NENÍ ČASU NAZBYT

Jestliže nemůžeš přijet na celý půlrok nebo rok, nabízí se letní dobrovolničení. Je možné přijet na dva týdny až dva měsíce. Může být ideálním řešením pro ty, kteří chtějí potkat skauty z jiných zemí bez toho, aby museli za hranice. Přesně z toho důvodu k nám přijela tehdy patnáctiletá Jojo.

Na expedice do zahraničí ji rodiče ještě nechtěli pustit, ale na Mlýn, kde předtím byla i s oddílem? Proč ne. Za dva týdny, které tu strávila, stihla potkat skauty z Belgie, Rakouska, Nizozemí, Rumunska, Ukrajiny, Německa a Slovenska. Na otázku, proč přijet v létě, má jasnou odpověď: „V létě to tu nejvíc žije! Je to příležitost potkat nejvíc dobrovolníků z různých zemí, zároveň člověk nemusí mít rok času, stačí alespoň dva týdny. Je to vlastně možnost zažít takové pidi jamboree.“ Letos v srpnu tu navíc bude tábořit 230 britských skautů. ●

Jak se přihlásit

Pokud ti už bylo patnáct, v létě můžeš přijet na dobu od dvou týdnů do dvou měsíců. Zajistíme ti ubytování, stravu a můžeme zaručit setkání se spoustou zahraničních skautů! Více informací najdeš na www.kapraluvmlyn.cz nebo můžeš napsat na volunteer@kapraluvmlyn.cz. Momentálně přijímáme přihlášky na období květen 2023 – listopad 2023 a září 2023 – srpen 2024 (případně 6 měsíců v tomto intervalu).

PŘÍRODA INSPIRUJE. I VE SKAUTSKÝCH ODBORKÁCH

AUTOR LUKÁŠ MATĚJEK – PANDA

Slyšíme štěbetání ve větvích stromů? Rostou kolem (nás) pampelišky? Cítíme vůni fialek? Na jaře se probouzí příroda. Pojďme se s ní probudit i my a zkusit něco nového. Co všechno můžeme dělat? Na to nás navedou skautské odborky!

Příroda nám dává mnoho podnětů. Můžeme ji poznávat a chránit, pobývat a přežívat v ní. Nebo se ji také můžeme učit vnímat a naslouchat jí. Pojďme tyto rozměry nalézt i ve skautských odborkách.

Plníme odborky po roversku

Právě probíhá aktualizace odborek. Máš zkušenosti s jejich plněním? Poděl se o ně v dotazníku!

PŘÍRODA JE KRÁSNÁ

Příroda je krásná a když chceme, můžeme v ní jen tak být. Vezmeme si karimatku, zavřeme oči a zaposloucháme se do zvuků lesa. Kolik různých zvuků napočítáme! Jindy se zase soustředíme na vůně. Jak nám voní rozkvetlá louka, jaký je les nebo pole? Právě si plníme úkoly z odborky Umělec přírody/Umělkyně přírody. Ta se zaměřuje na vnímání a zachycení krásy v přírodě. V programu kmene si najdou místo úkoly jako Land-art nebo *Přírodní umělecké programy*.

Můžeme tvořit umělecká díla v přírodě, upravovat rozcestníky, místa u studánek (ty ostatně lze zmapovat v úkolu *Studánky*), zkrášlovat křížovky a místa

vhodná k zastavení. Díky úkolu *Přírodní malování* se vlijeme do role pravěkých lidí – na papír ztvárníme oblíbené místo jen s použitím přírodních materiálů. Odborka nabízí i prostor tradičním formám umění – můžeme psát texty, skládat básně či písně o tom, jaká příroda je a co nám dává. V úkolu *Příroda inspiruje lidi* pracujeme i s fotoaparátem.

PŘÍRODA JE K PŘEMÝŠLENÍ

Na výletě vyjdeme na kopec a žasneme, jaký krásný výhled se nám naskytne. Díváme se dlouhou chvíli z vrcholu hory a můžeme se ptát, jaká je naše úloha v řádu přírody. Proč tu příroda je? A proč jsme v ní my? Při hledání odpovědí na tyto otázky listujeme *Poutníkem/Poutnicí za pravdou*. Úkol *Lidské poznání* si můžeme vztáhnout k přírodě.

V našem kmene se můžeme bavit o *Poznávání světa* nebo se vydat

na *Poutní cestu*. Po návratu diskutujeme, o čem jsme přemýšleli. Pomůže nám také zmiňovaný Umělec přírody/Umělkyně přírody, protože častým zdrojem otázek je ticho. To hledíme právě v přírodě, kdy se kolem nás někdy až zastaví čas, například v úkolu *Magické místo všemi smysly* nebo *Oblíbené místo*.

PŘÍRODA JE VÝZVOU

Zpátky do přítomnosti. Příroda nám poskytuje konkrétní výzvy, kam se posunout, co všechno můžeme zvládnout a překonat. Všichni víme, že pro mnoho výzev je ideální léto. Co nabízí jaro? Například louky plné pampelišek. Výroba pampeliškového medu skvěle zapadá do odborky Kuchař/Kuchařka (úkol *Plodiny z lesa či zahrady*) nebo Zálesák/Zálesáčka (úkol *Jídlo z přírodnin*).

Příroda nám poskytuje konkrétní výzvy, kam se posunout, co všechno můžeme zvládnout a překonat.

Budu mluvit z vlastní zkušenosti, když řeknu, že jde o velmi zajímavou aktivitu. Při vaření medu jsem častokrát ani nedoufal, že se nám povede a bude mít dobrou chuť. U Kuchaře/Kuchařky ještě chvilku zůstaneme. Při jedné z prvních výprav se zaměříme na vaření. Nemusíme vařit/dělat/kuchtit neustále to stejné, naopak otestujeme pokrmy, které můžeme uvařit třeba na letním putáku, pokud se osvědčí.

Během putování sledujeme s Krajinářem/Krajinářkou v úkolech

Poselství v krajině, Různorodost krajiny a Příprava výletu krajinný ráz, jednotlivé vesnice, silnice, umělecká díla, boží muka, billboardy. Případně dáme krajině vlastní otisk – vytvoříme umělecké dílo, opravíme pomníček, navrheme informační panel. Můžeme se zamyslet, jak se okolní krajina výpravy liší od krajiny, kterou se pohybujeme obvykle.

Táborník/Tábornice inspiruje k dalšímu dlouhodobému projektu – výrobě totemu. Návrh motivů, vyřezávání, malování a stavba zaměstná celý kmen. Pohodlně se nás může zapojit více najednou, navíc se při společném vyřezávání dobře povídá.

Výrobu předmětů ze dřeva a dalších materiálů obsahuje také odborka Rukodělkář/Rukodělkářka. Třeba to může být inspirace zrovna pro váš kmen. Některé výrobky, třeba kožené váčky, lze dokončit během jedné schůzky. Při tvorbě předmětů je nutné mít dostatek materiálu a nástrojů, aby bylo možné postupovat v práci rychleji a výrobek šlo během schůzky dodělat.

PŘÍRODA JE K POZNÁNÍ

Jak zjistíme, které dřevo je vhodné na vyřezávání? Každý druh dřeva má jinou tvrdost, hustotu, vlhkost a další vlastnosti, které ovlivňují to, jak se se dřevem

SAMBA

PŮJČOVNA-LODÍ.CZ

SLEVA PRO SKAUTY

10%

OHŘE
OTAVA
SÁZAVA
MORAVA
LUŽNICE

Tel: 604 904 737

WWW.PUJCOVNA-LODI.CZ

 OKNO FEATURE

pracuje při různých činnostech. Zjistit, které dřevo je nejvhodnější na vyřezávání, je jen jedním z mnoha příkladů, jak můžeme poznávat přírodu. V odborce Přírodovědec/ Přírodovědkyně se můžeme zaměřit právě na druhy dřeva a jejich využití ve (skautské) praxi, ale také na jeskyně a důlní díla, živočichy spojené s určitým územím nebo rostliny typické pro danou roční dobu.

Je na nás, jakou oblast si vybereme. Víkend v jeskyních můžeme zakončit promítáním filmu o krasových jevech (úkol *Přírodovědecký film*). Aktivita v podzemí lze spojit i s pomocí CHKO a úkolem *Využití znalosti pro oddíl* v rámci odborky Strážce přírody/Strážkyně přírody. V ní najdeme i další možnosti, jak se zapojit, například monitorováním druhů, nebo zúčastněním se odborné exkurze.

PŘÍRODA JE KŘEHKÁ

Všichni vnímáme, že klimatická změna je nevyhnutelná. Můžeme se detailně zajímat o určité území, a krizi tak lépe porozumět. Zmapujme *Ekosystémy v mém okolí* i to, jaký je jejich *Vývoj v čase*. Jak se mění lesy, lesní zvěř, příroda u vody nebo v horách? Může být přínosné, když propojíme informace z médií a naši konkrétní zkušenost. Ekolog/Ekoložka nás dále vybízí k pomoci přírodě.

Stejně tak Zelený edison/Zelená edisonka. Jak nám říkají úkoly *Prosadím změnu* nebo *Úplná novinka*, dejme si v kmeni výzvu, co změním v našem jednání po dobu jednoho měsíce, například občas vynecháme maso, zpětně se ohlédneme za použitými výrobky v rámci jednoho dne či týdne (úkol *Sledování spotřeby*), objevíme nový šetrný produkt či obchod. V týmu se nám bude změna snadněji zavádět. Výzvu odstartujeme představením dopadu vybraných výrobků na přírodu (úkol *Vlivy na životní prostředí*).

Příroda nás neustále obklopuje a oslovuje mnoha způsoby, ať už prostřednictvím zvuků, ticha, pampelišek, dřevěných výrobků či pokojových rostlin. Je na nás, jak s tímto darem zacházíme, a zda ho dokážeme ocenit a chránit. Proto si vyberme to, co nám nejvíce vyhovuje a zároveň se snažme být ohleduplní k přírodě a jejím zdrojům, aby si udržela svou hodnotu a krásu. ●

KATEŘINA ČUPOVÁ
ESTER KUCHYNKOVÁ
VOJTĚCH MATOCHA

Prašina: Podivné procházky #1

Křídový panáček ukázal, že i na nové Prašině se rodí legendy a přízraky. Podivné procházky nás naopak vezmou do období před knižní trilogií a ukážou Prašinu v nových barvách, se záhadami, ale i s humorem. Klidně můžou fungovat jako úplně první setkání se světem Prašiny.

TILLIE WALDENOVÁ

Kam jsi zmizela?

Bea na útěku z domova potkává automechaničku Lou, společně ujíždí před komplikovanými vztahy i traumaty. V dojemné road movie autorka skládá poctu svým vzorům v čele s Hajaem Mijazakim. Kdo se na tuto cestu do fantazie vydá, tomu zůstane v paměti ještě dlouho po otočení poslední nádherně nakreslené stránky.

JAK UDĚLAT ODDÍLOVÝ NEBO STŘEDISKOVÝ ČASOPIS? REDAKTOREM MŮŽE BÝT KAŽDÝ!

AUTORKA **PETRA SÝKOROVÁ – SURIKATA**

Jedním ze způsobů propagace kmenů, oddílů a středisek jsou tiskoviny. Vyrábět vlastní časopis není nic složitého, mnohdy stačí jen Word a Malování. Práce na takovém projektu může být spojena i s funkcí mediálního zpravodaje střediska, který zajišťuje, aby veřejnost měla o skautingu dostatek informací.

OD ODBORKY K VLASTNÍMU ČASOPISU

Odborky jsou dobrá věc, která rozvíjí naše vloh a prohlubuje osobní předpoklady v dané oblasti. Maturantka Zuzka Kyselová – Smiley při plnění odborky Graficky začala v září vytvářet střediskový časopis a nedávno se stala i mediální zpravodajkou. Ve Staré Boleslavi, kde skautuje, vydává společně s kamarádkou Pájou měsíčník *Krumpáček*, který posílají e-mailem členům střediska a jedna tištěná kopie zůstává i v klubovnách.

Smileyiny grafické dovednosti vychází z jejího koníčku, kterým bylo a je kreslení. Ke svým zájmům přidala později i kaligrafii, umění krasopisu. Ráda dělala velké množství zdobených zápisů do deníku a vzpomíná, že do školy se vždy snažila mít co nejlepší grafiku.

Zlom nastal, když dostala k osmnáctinám tablet. „Nejprve byly mojí tvorbou hlavně podklady pro družinky, třeba potisky na trička, ale potom jsem zkusila vytvořit časopis a na středisku se líbil. Navrhl mi, zda bych se nechtěla více starat o propagaci a stát se mediální zpravodajkou střediska,“ vzpomíná Smiley.

Činnost mediálního zpravodaje nebo tvorba skautského časopisu může rovery a rangers přivést i k dalším odborkám, například Spisovatel/ka, Ilustrátor/ka či Fotograf/ka. Smiley má kromě Graficky i odborku Reportérky. Tu získala v media týmu na Jamboree ve Spojených státech v roce 2019, kde

s ostatními obsluhovala Instagram, psala články a natáčela reportáže pro televizi a rádio. „Já jsem hlavně psala, stát před kamerou mě tolik nelákalo,“ popisuje proces získávání své odborky.

NÁHLED KRUPÁČKU V APLIKACI DEARFLIP

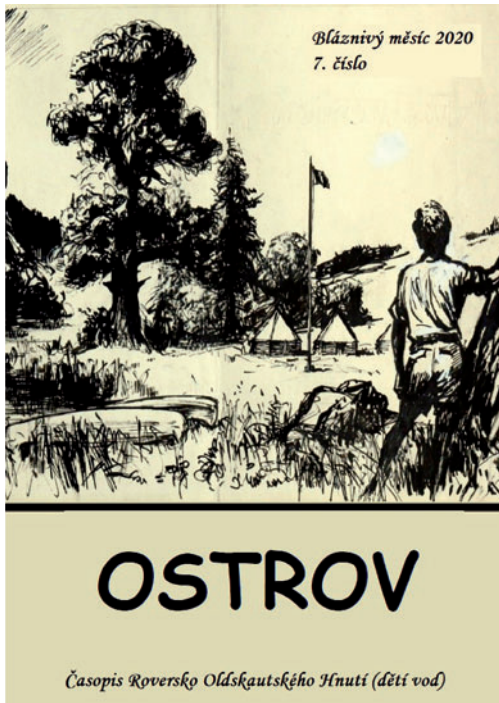
OSTROV, SKAUTING POD LUPOU NEBO ONDAQUA – TŘI PŘÍKLADY S RŮZNÝMI PŘÍBĚHY

Kromě zmíněného *Krumpáčku* vychází po celé republice i řada dalších oddílových či střediskových tiskovin.

Magazín přímo pro rovery vydává Aleš Mašek – Upolín ze střediska 13 klíčů Lomnice nad Lužnicí. Věštník se jmenuje *Ostrov* a jeho tradice sahá až

do listopadu 1945, kdy jej poprvé vydal Jan Pfeifer – Racek. „Navázal jsem na tradici vydávání, když jsem v roce 1918 založil Roversko-olidskauské hnutí, kterému říkáme ROH,“ říká Upolín.

době nevychází, ale podle slov náčelníka „možná zase bude.“

OSTROV Z ROKU 2020

Někdy vydal svůj časopis i 1. skautský oddíl Višňová. Jmenuje se Skautský občasník aneb *Skauting pod lupou*. Bývají v něm rozhovory, články, komiksy, šifry a další zajímavosti z oddílové činnosti. Pro zveřejňování využívají službu Issuu, která slouží k prohlížení elektronických verzí časopisů.

Třetím příkladem je věstník kmene Mohawk, jenž funguje ve Svazu skautů a skautek České republiky. Časopis se jmenuje *Ondaqua* a donedávna byl vystavený v místní knihovně ve vitríně. Kvůli rekonstrukci ale museli zpravodaj stáhnout a tiskli ho už pouze pro své členy a jejich rodiče. *Ondaqua* v současné

Obsah Ondaquy 95:

- 1 Editorial: Jednou měsíčně stačí (Immu)
- 2 Anкета
- 3 Šifryky z minulosti nečlově (Immu)
- 4 Závěti Záběch (Tavrousa)
- 5 Čiěl nebo nečtěl Ondaquy? (Immu)
- 6 Zábava (Immu)
- 7 Vzpoci (Immu)
- 8 Ozvěny Ondaquy (Destruktus)
- 9 Body navíc (Immu)
- 10 Ten čarčičel...

Ondaqua je věř na palisádě (okružního brachu).
 Oddílový časopis kmene Mohawk Přebora
 Redakce: ondaqy@gmail.com
 Náš oddíl hledá nové členy (školy a holeky od šestí let) v případě zájmu nás kontaktujte.
 Web: www.ondaquy.cz
 Kontaktní telefon: tel. 774 914 200
 e-mail: aboj@frantiskenska.cz; frantisk.malka)

editorial
Jednou měsíčně stačí
 Měsíc Ondaqua vyšel 29. března, tato vychází 26. dubna. Zatímco poslední jednou za dva týdny, nyní se to trochu změnil – Ondaqua bude do konce školního roku vycházet jen jednou měsíčně – v den poslední schůzky v daném měsíci. Toto je tedy důležitý čísel.
 Co se jinak děje? Nic moc. Scházíme se stále jen online, venku, i když je konec dubna, nás stále občas strání zima. Možná se to změnilo, ale za několik týdnů by měl začít tenat labor. Věřme, že v průběhu května konečně přijde vyzrele uvolnění činnosti a budeme se moc opět vidět natřvo – na scházce, na výpravě, na táboře.
 Na konci tohoto řvodu chci opět popřít připěnně strávený čas nad novou Ondaquou. Doprováží mňa maiminálně články od Tavrousy z kmene Shawnee, kde píše o nyníjší kavanské činnosti. Najdete ho hned na následující stránce.

Immu

anketa
Ptali jsme se
 Otázka do této Ondaquy:
Jaké místo (msta) v Přeborai (u Přeborai) je (jsou) vaše nejoblíbenější?
 Odpovídá: Standa
 Jedno z mých nejoblíbenějších míst je Bukovanská zátoka. Jedním tam strašně rád na ry-

Solenická podkova – místo,
 I včevěření rybější výpravy je to super místo, ale i na koupání a veget s rodinou u dětma.
 Brovše moje obíbené místo je Solenická podkova – skla v lese za Solenickami nad řekou, oddíl je nādherai aj mystický výhled na mnou zbožňovanou pěštratu Orlik i na krásný meandr Vltavy směřem na Kamýk. Snadím se tohle místo navštívit minimálně jednou ročně. Má to tam fakt strašně zajímavou atmosféru, která je ale pokždě jina. Záleží jak na ročním období, tak i denní době, kdy tam přijete. x

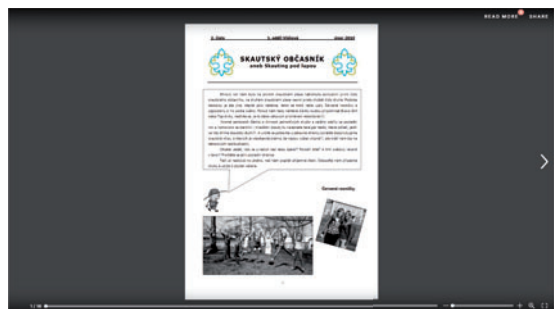
Odpovídá: Destruktus
 Tāsáke moje nejoblíbenější místo v Přeborai je samozřejmě naše klubovna. Nyni tam je bohužel dosti ticho ☹️, občas tam ale chodím uklízet a někdy tam i přepřim, je tam ale bez vřs. Mohavskově opravdu smutno, tak snad se tam již brzy budete opět scházet...

Ondaqua 95

ONDAQUA Z ROKU 2021

KDE A JAK ČASOPIS TVOŘIT?

Základní proces výroby časopisu se skládá z psaní textů, vytváření grafiky, sazby a tisku. Texty lze tvořit v běžných editorech typu Word, LibreOffice, Google Documents nebo ve specializovaných programech – třeba Scribbler, který je přímo pro časopisy.

SKAUTSKÝ OBČASNÍK ANEB SKAUTING POD LUPOU V NÁSTROJI ISSUU

Word používají pro svůj zpravodaj Mohawkové i Upolín. „Časopis píšu ve Wordu a obálku vytvářím v Malování, je to nejjednodušší, když člověk není grafik,“ říká Upolín.

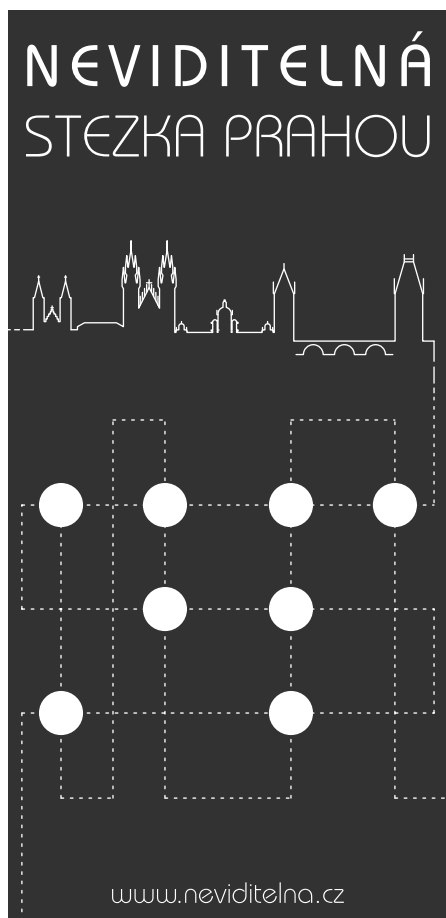
Pro grafiku lze využít oficiální skautský vizuální styl, který je dostupný na Křižovatce v sekci Komunikace a propagace. Programy, které můžeš použít zdarma, jsou například Inkscape, Gimp či Krita. Junák má svůj účet v editoru Canva, který pro střediskový časopis používá Smiley. Různé typy jsou ve facebookové skupině Bavíme se o skautské grafice nebo také na YouTube.

Tisk si většina ze zmíněných časopisů dělá vlastní. Smiley někdy tiskne doma, někdy v copycentru, dokonce se naučila i základní

vazbu a *Krumpáček* si sešívá ručně. Podobná situace byla s *On-daquou*, která zpočátku vycházela ve formátu A4, ale později přešla na A5. I ji tisknou přibramští skauti doma. Stejně je to se *Skautingem pod lupou*. Naopak *Ostrov* prochází profesionální tiskárnou, kterou jim domlouvá hospodářka Ilonka, časopis má formát A4 a je sešitý sponkami.

Celý proces výroby vlastního plátku nemusí být časově náročný. „Vytvořit časopis byla u Mohavků záležitost několika hodin. Psaní, formátování i domácí tisk jsme měli tak za pět až deset hodin hotový,“ odhaduje náčelník kmene František Máška – Kanyatara.

Více tipů, jak na tvorbu oddílového časopisu, najdeš na webu www.chystamprogram.skaut.cz. O současných i bývalých oddílových věstnicích si můžeš přečíst dva články ve *Skautském světě*: *Jak se dělají oldskautské noviny* a *Časopisy v životě skautských společenstev*.

inzerce

ZPRAVODAJ KOMUNIKUJE S NOVINÁŘI A VEŘEJNOSTÍ

Mediálního zpravodaje jmenuje středisková rada. Tato osoba pak komunikuje s novináři, píše pro ně tiskové zprávy, publikuje obsah na sociálních sítích a stará se, aby veřejnost měla dostatek informací o skautování ve městě. Tato funkce je nepovinná. Mediální zpravodaj může být střediskový, okresní či krajský.

Pokud bys chtěl/a rozšířit síť mediálních zpravodajů, kontaktuj jejich koordinátora Václava Zemana – Šíka na e-mail: vaclav.zeman@skaut.cz, nebo se můžeš obrátit na skautskou tiskovou mluvčí Barboru Trojak přes e-mail: barbora.trojak@skaut.cz. ●

Vše o propagaci skautingu nalezneš na Skautské křižovatce (www.krizovatka.skaut.cz). Najdeš tam například i příručku *Jak mluvit o skautingu*. Ta je užitečná nejen pro mediální zpravodaje, ale také pro každého, kdo chce o skautingu psát či mluvit na veřejnosti.

PŘEKONALY JSME SE A PUTOVALY TĚMĚŘ BEZ NIČEHO

AUTORKA KLÁRA VANĚČKOVÁ

Se Sárrou se známe ze skauta. Vedly jsme spolu vlčata a kamarádíme se už nějaký ten pátek. Naše putování začalo mojí otázkou: „Sári, a nechceme jet někam spolu?“ A tak jsme jednu neděli u stolu začaly vymýšlet, kam bychom nadcházející středu vyrazily. Cílem našeho výletu bylo překonat se a zažít nové dobrodružství.

PRÁVIDLA ZNĚLA: POUZE PĚT VĚCÍ A KPZ

Přestože nejsme ani jedna úplně plánovací typ, v některých aspektech byl náš výlet velmi naplánovaný a promyšlený. Koncept našeho putování vycházel z výzev Dva dny bez ničeho a X-challenge. Domluvily jsme se na čtyřdenním výletu, na který si zabalíme každá pouze pět libovolných věcí a KPZ. Pravidla jsme si vymyslely samy – žádný spacák, karimatka, elektronika, peníze, mapa, jídlo ani pití. S čím jsme tedy vyrazily? Do malého batůžku jsme si každá sbalila kartáček na zuby, jedny kalhotky a ponožky, bundu, dlouhé legíny, ručník a společný analog. Naší KPZ, tedy krabičku poslední záchrany, jsme zaplnily lékárníčkou, proteinovou tyčinkou, malou vodou z Regiojetu, občankou, kartičkou pojišťovny, telefonem, zapalovačem a železnou rezervou (okolo 1 500 Kč). Na závěr jsme si obě vzaly MP3 přehrávač jako záchranný předmět, kdyby nastala ponorka.

TRHALY JSME ŠVESTKY VÝMĚNOU ZA NOCLEH A ŠPEKÁČKY

Kromě lístku na vlak do Zábřehu na Moravě jsme neměly žádný plán. Věděly jsme, že se budeme převážně přemísťovat stopem, chodit na výlety a že zkusíme přespat u místních výměnou za pomoc a jídlo. Hned v Zábřehu jsme narazily na moc milou paní, která nám nejen poradila, kde najdeme infocentrum, ale

taky nám koupila dvě minerálky a svačinu. Po krátké procházce centrem jsme chytily první stop – taxikáře, který nás dovezl asi 7 km do vesnice Svěbohov. Po páté odpoledne jsme usoudily, že je pravý čas na sháňení noclehu. Po mnoha neúspěšných pokusech a zjištěních, že v malé moravské vesnici náš pražský

původ není vítán, jsme zazvonily na dům, kde bydlela rodina s dětmi ve skautském věku. S paní jsme se domluvily, že půjdeme na výlet po okolí, a až se vrátí manžel s dětmi z práce, dohodnou se, jestli bychom u nich mohly na zahradě přespat. Nechaly jsme si u nich batůžky, vzaly analog, pití a vyrazily na ne-dalekou vyhlídku. Zpětně jsme rády za to, že si naše hostující rodina mohla situaci v klidu promyslet a my jsme si mezitím užily krásnou procházku.

Po návratu jsme byly příjemně překvapeny, že u rodiny můžeme přespat. Večer jsme jim pomohly na zahradě trhat švestky a k našemu dalšímu překvapení jsme každá dostala i špekáček k večeři. Společně jsme strávili moc příjemný večer, vyprávěli jsme si o skautu, studiu, práci a dokonce nám ukázali tamní nádherný kostel a faru, o kterou se staral tatínek. Večer nám nabídli sprchu, spacáky a karimatky. Krásně jsme se vyspaly pod širým nebem za doprovodu zvuků padajícího ovoce a ranního kvokání slepic. Ráno jsme kromě snídaně dostaly i zbytek chleba, dvě kostičky taveňáku, švestky a 50 korun, ze kterých jsme v podstatě žily následující dva dny. Vzaly jsme si adresu a kontakt, abychom našim novým známým mohly poslat pohled a napsat, jak náš výlet pokračoval.

PŘESPALY JSME NA TRAMPOLÍNĚ

Následující den jsme se vydaly pěšky směrem na sever. Po pár kilometrech jsme stoply mladý pár, který byl na cestě do Orlických hor. S nimi jsme dojely až do Rokytnice v Orlických horách. Jelikož jsme měly velkou chuť na pořádné teplé jídlo, zkusily jsme štěstí a zamířily do místní hospody, jestli náhodou nemají nějaké zbytky. Bohužel se nám nezadařilo, takže jsme šly okouknout nabídku místní samošky, kde jsme už pochodily. Koupily jsme si pět trochu ošklivých paprik za 13 korun, což byl skvělý nákup. U rybníka v parku jsme si daly oběd a následně jsme se vyškrábaly na Anenský a Komáří vrch. Když jsme se nabažily výhledu, vydaly jsme se na cestu zpátky a potkaly výletníka, který cestoval autem po Moravě.

Společně jsme dojeli do Žamberka, kde nás vysadil. Náš cíl byl jasný. Stopnout auto ve směru vesnice, kde se pokusíme opět sehnat přespání. Vybraly jsme si místo na kraji Žamberka, kde se dalo dobře zastavit. Tušily jsme však, že za několik set metrů je křižovatka. To se nám potvrdilo, když kolem nás tam a zpátky projel stejný zelený Opel. Jeho řidič se otočil, jen aby nám řekl, že tam nám asi nikdo nezastaví, protože není jasné, kam jedeme. „Nám je jedno, na kterým směrem pojedeme,“ odvětily jsme.

Pán nám nabídl, že nás svezde do nedaleké vesnice, kam sám jede. Cestou jsme si, jako obvykle při stopování, povídali, kam vlastně jedeme, jak to, že nemáme krosny, odkud jsme a tak dále. Stopař je pro řidiče velmi často náhodným rozptýlením a vyprávěčem cestovatelských zážitků. Pan řidič vzpomínal taky na časy, kdy cestoval stopem, a měl radost, že v dnešní době potkal zase nějaké stopaře. Když jsme dojeli na konec ulice k rodinnému domku s dětským

hřištěm, nabídl nám, že u něj můžeme přespat na zahradě na trampolíně a že nás dokonce může pohostit i zbytkem zelňačky. Nabídku jsme skromně přijaly a musely jsme uznat, že zelňačka byla fakt výborná, přestože nám možná tolik zachutnala hlavně kvůli tomu, že jsme měly velký hlad. V podvečer jsme šly na krátkou procházku k rybníku a obhlédly malebnou přilehlou chatičku v lese. Před spaním jsme velmi ocenily možnost využít koupelnu se záchodem, protože, co si budeme, po dvou dnech strávených na slunci prakticky jen o tuně ovoce, zeleniny a vodě jsme byly nucené sáhnout do lékárníčky po černém uhlí.

CESTA S POCHYBNÝM ŘIDIČEM

Vyspínaly jsme se dorůžova, zabalily si svých pět švestek (doslova) a vyrazily vstříc dalšímu dobrodružství. Byl pátek a my jsme věděly, že pokud se předpověď nezmění, tak další noc a celou sobotu má pršet. Cíl daného dne byl jasný – ubytovat se pod jakoukoliv střechou. Za pár desítek metrů jsme se svezly s jednou paní na druhý konec vesnice na hlavní silnici. Odtud jsme šly dál pěšky. Nevěděly jsme však, jakým směrem se vydáme, protože ve čtvrtek jsme odjely mimo naši mapu. Kousek od silnice jsme si natrhaly pár nezralých kukuřic a stopovaly oběma směry. Byla to nejdělsí doba, co jsme stopováním strávily. Dohromady to mohlo být asi 25 minut. Nakonec nám zastavil mírně zvláštní pán. Čím déle jsme s ním jely, tím více na nás působil pochybně. Se Sárrou jsme měly domluvené, že pokud pojedeme s někým, s kým si nebudeme připadat jistě, tak na začátku cesty zavoláme kamarádovi, kterému sdělíme, za jak dlouho budeme v cílové destinaci a „domluvíme“ si s ním sraz. Zároveň jsme v takových případech měly dopředu rozdělené role, že já si budu povídat s řidičem a ona bude hlídat cestu. Důvodem, proč jsme se s tímto řidičem necítily dost bezpečně, bylo uvnitř relativně špinavé auto a jeho vyprávění o bývalých manželkách, přítelkyních a sdělování docela intimních informací jen tak na potkání.

Asi po dvaceti minutách nás pan řidič v pořádku vysadil na domluveném místě, u Lidlu v Ústí nad Orlicí. Protože jsme se Sárrou měly fakt hlad a ten den jsme snědly jen nezralou kukuřici, šly jsme velmi hospodárně utratit pár posledních kaček za oběd. K našemu štěstí jsme v Lidlu ulovily starší chleba s 30 % slevou, ale i tak nám chyběly dvě koruny. Rozhlédly jsme se kolem sebe, zmerčily mile vypadající paní a poprosily ji, jestli by nám vypomohla. Paní zaštrachala v tašce pro peněženku a k našemu překvapení nám dala rovnou dvacetikorunu.

VYZKOUŠELY JSME SI BUSKING

Po obědě nastal ten pravý čas překonat strach a zkusit si vydělat peníze na ulici tzv. buskingem. Nejdřív jsme si naivně myslely, že v centru Ústí najdeme hudebniny nebo knihkupectví, ale opak byl pravdou. Sehnat kytaru či zpěvník byl marný boj. Nezbylo nám tedy nic jiného než opakovat dokola těch pár písniček, které známe z paměti. Sice jsme si za půl hodiny nevydělaly ani korunu, ale ten zážitek za to stál.

Prošly jsme se na druhou stranu města a opět chytly auto stopem. Byl to týpek, zhruba stejně starý jako my dvě. Nabídl nám svezení do České Třebové, kde měl nabrat kamaráda, ale že možná můžeme jet i dál. Z tohohle se vyklubal možná nejlepší stop. Ve Třebové jsme nabrali kamaráda a společně jsme jeli až do Olomouce. Kluci jeli na kolaudační oslavu jejich známého. Bylo zajímavé vidět, jak odlišně se žije v maloměstě. Lidé jsou tam oproti Praze rychlejší, což zní divně, ale vysvětlování by bylo zase na jinou kapitolu. Cestou v autě byla hrozná sranda nejen díky tomu, že jsme několikrát špatně odbočili, zabloudili a cestou zpívali písničky společně s rádiem. Bylo moc fajn jet s lidmi, kteří jsou přibližně stejného věku a dobře se znají stejně jako já se Sárrou. Bylo to celkově moc fajn. V Olomouci jsme šli společně do obchodu, kde nám koupili na naše poměry tunu jídla, a pak jsme se pomalu rozloučili.

POSLEDNÍ VEČER V KAVÁRNĚ

Chvilí po rozloučení začal onen očekávaný déšť. Sedly jsme si do vchodu domu na jednom z náměstí, vybalily chleba, šunku, sýr a pomazánkové máslo a hostina mohla začít. Nicméně jsme neměly čas lelkovat. Byla před námi poslední noc a potřebovaly jsme sehnat střechu nad hlavou. Nejdřív jsme šly do mého oblíbeného obchůdku se zlevněným zbožím, kde jsme si asi čtvrt hodiny vybíraly, jakou sladkost si koupíme. Vybraly jsme karamelky a potom jsme zamířily do města. Prošly jsme si centrum, podívaly se k hradbám, projely jsme se tou tramvají, která měla nejzajímavější názvy zastávek a pak zas zpátky. Tu a tam jsme se ptali místních, jestli neví o místě, kde by se dalo zdarma či za pomoc přespat. První jsme se zeptaly ve Skautském institutu, ale tam nám moc nepomohli. Od jedné místní slečny jsme dostaly tip na kavárnu přímo v centru Olomouce, kde by nám mohli poradit. Když jsme tam dorazily, zeptaly jsme se se Sárrou slečny baristky, jestli by nevěděla o místě s možností přespaní. Odpověděla: „No, já jsem zrovna dneska přemýšlela, že bych šla s kamarádkou večer ven a pak tu přespala, tak můžete taky.“ Tohle jsme fakt nečekaly. Anet je baristka a zároveň majitelka té nejužtější kavárny v Olomouci. Nabídly jsme jí pomocnou ruku a v sedm přišly pomoci uklidit. Potom jsme se šly projít a poslední noc před sobotním odjezdem jsme se krásně vyspaly na pohovkách v prostoru kavárny.

POTKALY JSME MNOHO DOBRÝCH LIDÍ

V tomto vyprávění toho hodně chybí. Není možné vyprávět všechno a taky jsem něco záměrně nechala jen v našich vzpomínkách. Když jsme se Sárrou hodnotily náš výlet, uvědomily jsme si, jak jsou pro nás tyhle jednoduché zážitky silné a jak moc jsme vděčné, že jsme potkaly tolik dobrých lidí. Je krásné, že celý příběh tvoří jen shody náhod a několik lidí na správném místě ve správný čas.

Možná, že by to bylo mnohem jednodušší, kdybychom měly třeba trochu jiné vybavení. Určitě by mohlo být zajímavé přespat někde přes Couchsurfing, ale o této možnosti jsme nevěděly. Kdybychom měly z naší zkušenosti doporučit pár tipů, jsou to následující: dělat věci bezpečně, ale nebát se je zkusit. Vyberte si termín s hezkým počasím a myslete na vybavení. Na našem výletu byl možná nejhezčí ten první večer, kdy jsme mohly více poznat rodinu, u které jsme spaly. Když jsem sepisovala tohle vyprávění, zamrzelo mě, že jsem to neudělala už dřív. Určitě bych si toho pamatovala víc a všechno bych popsala mnohem barvitěji. Poslední tip ode mě je nastavit si pravidla a jasné hranice u stopování. Stanovit si signál, že s řidičem pojedeme, rozdělit si role, kdo hlídá cestu a vymyslet krizový plán, mít přítele na telefonu, kterému sdělíte lokaci nebo si s ním domluvíte sraz (klidně jen naoko).

Tohle byl náš první společný výlet ve dvou. Ve stejný rok jsme podnikly ještě jeden podobný a letos se chystáme vyrazit na X-challenge, tak se třeba někdy potkáme ve stopu! ●

X-challenge:

X-Challenge je desetidenní cestovatelská výzva po Evropě s omezeným rozpočtem. Týmy si sami vybírají cíle a úkoly, které chtějí splnit, a závodí tak sami proti sobě. To nejdůležitější, co by si účastníci X-Challenge měli odnést, je zjištění, že dokážou mnohem víc než sami tuší.

Busking

Busking je umělecké vystupování na veřejnosti. Odměnou jsou peníze, které většinou do klobouku vhazují kolemjdoucí. Busking může zahrnovat hudbu, tanec, akrobacii, kouzlení, loutkoherectví a další umělecké formy.

DEMOKRACIE JAKO VÝCHOVNÝ NÁSTROJ V ODDÍLE: JAK NA TO?

AUTOR TOMÁŠ KLÁPA – KYBLÍK

První oddíl Stopařů v Kralupech funguje už mnoho let. Na první pohled se ničím neliší od ostatních oddílů, přesto je ale něčím výjimečný. Už čtvrtým rokem zde totiž skautskou část oddílu částečně řídí děti. O tom, jak se jim to daří, si povídám s jejich vůdcem Josém Smutným.

Od něj se dozvídám, že jednou za měsíc na schůzce probíhá takzvaný oddílový kruh, na kterém se sejde celý oddíl a řeší se otázky týkající se další činnosti. Každý člen má možnost přijít s tématem k diskusi a má také hlasovací právo. „I přes to podněty většinou přinášíme my vedoucí, popřípadě rádcové družin,“ říká José.

„Kluci se k nim většinou jen vyjadřují, ale i to je pro nás přínosné, jelikož se v kruhu sejde většina oddílu, a my tak máme přehled o tom, jak se ohledně určitého návrhu cítí,“ vysvětluje vedoucí kralupských skautů.

Jako příklad uvádí téma mobilů na schůzkách, jejichž nadměrné používání začalo narušovat program.

„Vysvětlili jsme jim náš pohled na věc a navrhli kompletní zákaz telefonů. Po vyslechnutí všech názorů jsme se společně dohodli, že zákaz vyzkoušíme na tři měsíce. Po uplynutí této lhůty jsme jej v kruhu zhodnotili a ustanovili řešení, které představovalo ideální kompromis,“ popisuje José.

PŘÍPRAVA NA DOSPĚLÝ ŽIVOT

S nápadem řešit organizační záležitosti i s dětmi přišel Josého předchůdce Dominik Bláha – Nik, mimo jiné redaktor časopisu Skauting a lektor seminářů o družinovém systému. Nik je zastáncem názoru, že

své svěřence na dospělý život nejlépe připravíme právě tím, že jim už ve skautském věku budeme postupně předávat zodpovědnost nejen za sebe, ale i za tým lidí kolem – svou družinu.

V ideální družině tato zodpovědnost nepadá jen na rádce, ale i na všechny ostatní členy, protože si ho zvolili. Nik se ale nezastavil u družin, a zavedl výše zmíněné oddílové kruhy. Díky nim má každý člen bez ohledu na svůj věk a postavení možnost ovlivňovat dění v oddíle – buď svým hlasem při rozhodování nebo rovnou vlastním návrhem na změnu. Dříve nefunkční a zastaralý oddíl se začal měnit na progresivní a přátelské prostředí.

Kromě oddílových kruhů Stopaři provozují ještě jeden formát společného rozhodování. José přiznává, že některé věci je lepší řešit déle a více do hloubky, na což vyhrazený čas během kruhů nestačí. „Dvakrát až třikrát do roka proto pořádáme takzvané sněmy, obvykle na Silvestra a během tábora, popřípadě na nějaké větší výpravě,“ vysvětluje vedoucí.

Sněmy zaberou hodně času, většinou celé dopoledne. „Další čas zabere příprava, s vedoucími si v předvečer sněmu děláme brainstorming nápadů, z nichž pak vzniká přesný seznam témat k projednání. Ráno si svoláme kluky na jedno místo a seznam společně procházíme. Často se nám stane, že nedospějeme k finálnímu rozhodnutí, ale pro nás je hlavně důležité, abychom se dozvěděli jejich pohled na věc, a ostatně aby i oni tušili, proč jim zrovna tuto záležitost předkládáme,“ konstatuje José.

Výsledky takovýchto výměn názorů se podle jeho zkušeností různí. „Na posledním sněmu jsme se jich například zeptali, zda by chtěli letos místo tábora expedice, a k našemu překvapení si zvolili klasický tábor. Jindy, když jsme řešili nové oddílové šátky, jsem za vedoucí předložil argumenty proti, jako například velkou finanční a organizační náročnost, a tentokrát zase oni pochopili náš pohled na věc a dali nám za pravdu. Nakonec jsme se shodli, že na web přidáme návod s šablonou a zájemci si šátek vyrobí doma sami,“ popisuje vedoucí.

ANI DEMOKRACIE NENÍ DOKONALÁ

Jsem zvědavý, a proto se ptám Josého i na slabosti a nedostatky tohoto systému. Přiznává, že sněmů se například neúčastní až tolik kluků, kolik by mohlo. Účast na sněmech je totiž čistě dobrovolná. Často to bývá jen polovina všech členů oddílů. Vedoucí a rádcí sice ostatní motivují k účasti a sdělují jim body z programu, které by je mohli zajímat, nicméně někomu sněm přijde moc dlouhý.

„Někdo si přijde poslechnout třeba jen dvě témata, která se ho bezprostředně týkají, a zase odejde, někdo se neúčastní vůbec. Neřešíme to, je to o jejich iniciativě a my nechceme nikoho nutit,“ rozvádí myšlenku José.

Přiznává také, že občas se kvůli únavě zúčastněných nestihne probrat a rozhodnout vše, co se předsevzalo. S vedoucími se však shoduje v tom, že je lepší sněm ukončit než jej protahovat i přes nevoli ostatních. Přeskočená témata se zapíší a jsou-li stále relevantní, projednají se na příštím sněmu nebo na nejbližším oddílovém kruhu.

Občas také dojde k situaci, kdy je potřeba určitou záležitost rozhodnout rychle, aniž by se čekalo na další hlasování. „To se nám stalo například letos v souvislosti se Zimním přechodem Brd. Měli jsme menší organizační krizi a čas nám docházel, takže jsem nakonec bez rozhodnutí sněmu naši účast odvolal,“ vzpomíná skautský činovník. Většinou však Stopařům frekvence kruhů a sněmů nepřekáží.

Co se dalších problémů týče, žádné se podle Josého neobjevují tak často, aby potřebovaly razantnější řešení. Přiznává, že diskuze se občas trochu rozohní, ale žádné dlouhodobé neshody z nich nevznikají a žádný radikální návrh se neudrží při životě tak dlouho, aby bylo nutné použít veto, které si on jako vůdce oddílu vyhrazuje. „Ve výsledku se vždy všechno uklidní. Zatím jsem se nesetkal s tím, že by někdo z vedoucích chtěl od tohoto způsobu vedení upustit,“ doplňuje José.

KDO TO MUSÍ ROZHODNOUT?

Poslední část našeho společného času věnujeme s Joséem konkrétním nápadům, jak s větš partiicipací dětí na chodu oddílu vůbec začít. Podle něj vše začíná úvahou o tom, jak momentálně vypadá běžné rozhodování o věcech v oddíle a nakolik je efektivní. Shledáme-li, že není, navrhuje položit si jednoduchou otázku: Musíme zrovna tuto věc rozhodnout sami?

„Mnohdy nám dojde, že se věc velmi úzce týká našich svěřenců a mohli by se k ní vyjádřit sami. My jako vedoucí se možná pokládáme za moudřejší a zkušenější, na druhou stranu se ale často nedokážeme plně vcítit do dětí, ačkoli jsme jimi také byli. Program děláme právě pro ně, tak proč je do jeho přípravy nezahrnout?“ přemýšlí José.

Když necháme členy a členky zapojit se do rozhodování o záležitostech, kterých jsou bezprostřední součástí, zvyšuje se pravděpodobnost, že s výsledkem budou spokojenější, než kdybychom tento ortel vynesli bez jejich vědomí. A pokud ne, je to odpovědnost všech a nedojde k hledání viníka ani se nenaruší vztahy mezi dětmi a vedoucími.

„Samozřejmě se může stát, že si děti odsouhlasí něco, s čím bychom my sami nesouhlasili, ale to k demokracii patří. Já osobně bych například nejraději zakázal mobily úplně plošně, jsem v tomto ohledu takový důchodce. Ale jak už jsem zmiňoval, s kluky jsme se domluvili na mírnějším řešení. S tím se prostě musí počítat,“ vysvětluje s úsměvem José.

Podle Josého není na co čekat. „Začněte! Nebojte se toho, i naše cesta tam, kde jsme dnes, se skládala z malých kroků a spousty chyb. Stačí se pravidelně bavit s dětmi, které vedete, zajímat se o jejich názory a vytvářet prostor, kde je mohou vyjadřovat. V oddíle je opravdu jen málo věcí, o kterých si děti nemohou rozhodnout sami,“ uzavírá rozhovor vedoucí z Kralup. ●

inzerce

Twinhouse

Ubytování pro skupiny ve světovém středisku Schladming – Dachstein

Dej dohromady skupinu a jed' do Alp zdarma!

Letní i zimní pobyty v krásné obci Pruggern

Dům máte jen pro sebe, max. 53 účastníků

10 platících účastníků = jedno místo ZDARMA!

V letní sezóně pro každého karta Sommercard

Součástí domu jsou dva apartmány pro rodiny

**Chcete
vědět víc?**

www.twinhouse.at
info@twinhouse.at

KAM V LÉTĚ? NA ZAHRANIČNÍ SKAUTSKOU ZÁKLADNU!

AUTORKY PETRA BĚNKOVÁ – PEŤA, TEREZIE SOJKOVÁ – MLÍKO

Toužíš po netradičním zážitku a vzpomínkách na celý život? Lákalo by tě procvičit si angličtinu či jiný cizí jazyk a navázat kontakt s nečeskými skauty? Chceš poznat nové místo a užít si čas v přírodě? Zkus vyjet jako dobrovolník na zahraniční skautskou základnu!

Nemáš v létě, nebo dokonce celý rok co dělat? Vyraž za dobrodružstvím do Velké Británie a staň se dobrovolníkem na jednom ze skautských tábořišť. V rádcích níže bych se s tebou chtěla podělit o svoji zkušenost a zážitky.

Jmenuji se Mlíko a v létě jsem měla to štěstí stát se na 3 měsíce členem úžasného týmu dobrovolníků v Gilwell Parku. Toto tábořiště se nachází ve východním Londýně v Epping Forest v blízkosti čtvrti Chingford. Areál o rozloze 44 hektarů je perfektním místem nejen pro kempování, ale nabízí i ubytování uvnitř čtyř budov s celkovou kapacitou více než 2 500 osob. Gilwell Park je otevřen jak pro skautské, tak i školní či firemní skupiny. Nabízí nespočet aktivit od rozdělávání ohně, přes stavění chýší, luštění šifer, lezeckou stěnu, teambuilding, Jákobův žebřík, stavění raftů až po házení tomahawks.

Gilwell Park je tábořiště nabízející ubytování, stravu a programové bloky. Na základě těchto tří služeb se odvíjí i práce dobrovolníka, který se nemusí bát stejnorodé práce. Pracovní náplň je obsáhlá, ať už se jedná o úklidovou práci, vaření/výdej jídla nebo instruktorskou práci, vždy je potřeba se zaučit. Po příjezdu projdeš výcvikem k většině aktivit (lukostřelba, rozdělávání ohně, lezecká stěna, atd.) a následně si vybereš ty, ve kterých se cítíš dobře a které chceš mít na starosti.

Den dobrovolníka začíná snídaní, kterou si každý připravuje sám ze společných surovin pro dobrovolníky. Následuje ranní porada denního týmu, kdy se každý dozví svou práci a plán dne. Když už člověk ví, co má dělat nezbývá, než se pustit do práce, která by se měla stihnout do oběda.

Oběd vždy vaří catering team, který se skládá ze dvou dobrovolníků. Po obědové pauze se opět všichni sejdou na odpolední poradě, kde se rozdělí úkoly na zbytek dne. Práce je zakončena okolo páté hodiny odpoledním meetingem v kanceláři, kde se zhodnotí chod celého dne. Poté tě čeká společná večeře a následující program je jen a jen na tobě.

V domě pro dobrovolníky bydlí všichni společně. Celkově nás bylo okolo 50 skautů a skautek z celého světa. Pokoje jsme sdíleli s jednou, maximálně dvěma spolubydlícími. V budově se nachází společenská místnost vybavená televizí, fotbálkem, stolním tenisem a gauči, tichá místnost s počítačem, knihovnou a deskovkami. Mezi další prostory vyhrazené pro dobrovolníky spadá kino, prádelna a vlastní zahrádka s terasou.

Pracuje se 5 dní v týdnu, takže 2 dny máš volné na cestování. Já sama jsem za svůj pobyt stihla prochodit Londýn křížem krážem, navštívit Cambridge, Oxford, Brighton a dokonce si zaletět i do Dublinu. Ve volném čase jsme trávili čas společnými procházkami, výlety, pořádali jsme turnaj ve fotbálku, stolním tenise a hráli deskovky.

Ubytování, strava, cool uniforma, super kolektiv, zábava, zážitky a i menší kapesné, to jsou věci o které se nemusíš obávat. Toto vše ti bude poskytnuto. Jediné, co si musíš zařídit, jsou letenky, víza a pokud pojedíš na delší dobu než 6 měsíců, tak i zdravotní pojištění. Vše se dá zařídit z pohodlí domova přes internet. Není čeho se bát, můžeš očekávat podporu jak ze strany Junáka, tak ze strany Scout Adventures. Kdykoliv jsem něco potřebovala, věděla jsem, že se mám na koho obrátit.

Když se rozhodneš stát se dobrovolníkem ve Scout Adventures, získáš nejen nezapomenutelnou zkušenost a zážitky, ale i přátele z různých koutů světa.

Děkuji Junák – český skaut, z. s. za příležitost zažít to nejlepší léto.

Mlíko

Některé základny přijímají pouze celoroční dobrovolníky, jiné ale třeba na celé prázdniny či turnusy a u jiných stačí, když si uděláš týden, dva čas. Možností je spousta. Stačí si vybrat, co ti vyhovuje a co tě láká, napsat na základnu a začít se těšit.

Pokud nevíš, kde začít, podívej se na mapotic.com/mapa-moznosti. Na mapě uvidíš mezinárodní akce, mezinárodní základny i tábořiště. Většina je v Evropě, ale najde se i pár mimo ni. Tak neváhej, sbal krosnu a jeď!

NAŠLAPANÝ ROVERSKÝ TÁBOR NAŠROT

AUTORKA ANASTÁZIE ŠTĚPÁNKOVÁ – STÁZKA

Našlapaný roverský tábor – už název napovídá, že se jedná o tábor pro rovery a rangers z celé republiky, kde bude program pořádně našlapaný. To taky je! Co si pod zkratkou Našrot můžeš představit a co ti tahle skautská týdenní dovolená může přinést?

Našlapaný tábor otevírá své brány roverům a rangers ve věku 15–18 let. Můžeš na něj přijet jen jednou, nebo si jej jako účastník pravidelně zapisovat do diářů i na další léta. Malou část programu sice absolvuješ vícekrát, ale každý rok se můžeš těšit na spoustu nových věcí, které organizační tým připraví.

Obvykle se pár lidí, kteří jedou znovu, najde, ale většina se poprvé potká až první den akce. Nemusíš se bát přijet sám*a, určitě mezi účastníky najdeš takové, se kterými si budeš rozumět a vytvoříte nová krásná přátelství. Program je postavený tak, aby všichni účastníci i přípravný tým „táhli za jeden provaz“ a vytvářeli přátelské společenství. Je to fascinující, i když je většina účastníků na Našrotu poprvé a tým se taky postupně obměňuje, atmosféra je vždycky velmi podobná – přátelská, inspirativní a upřímná. Alespoň u všech tří Našrotů, které jsem zažila, tomu tak bylo.

RITUÁL SPOJUJE ÚČASTNÍKY I Z RŮZNÝCH ROČNÍKŮ

Ke každému Našrotu, který zatím proběhl, a už jich bylo krásných deset, patří rituály. Během let prošly drobnými úpravami, ale stále jsou silným spojovacím prvkem všech ročníků. Jejich přesná podoba je Našrotím tajemstvím, ale často se stává, že na dalších roverských akcích se potká skupina Našrotáků, kteří se vůbec neznají, ale společně se sejdou u rituálu, jehož průběh všichni dobře znají. Rituál je tak dalším

spojujícím prvkem Našrotího společenství, které se utváří mezi účastníky napříč ročníky.

Poznávacím znamením může být i tričko, které povede na akcích k debatám s účastníky jiných ročníků o tom, co kdo během několika Našlapaných dní prožil a co si odnesl.

CO SI Z NAŠROTU ODVEZEŠ, JE JEN NA TOBĚ

Každý rok je programově odlišný, má své pevné tradiční body, ale snažíme se, aby všechny běhy byly našlapané. Prakticky zažiješ, co to je rovering a jak s ním lze naložit. Možností je tolik, že se ti i může zamotat hlava! Nečekej žádné přednášky, spíš společné hledání cest, jak využít možnosti, které nám rovering nabízí. Hlavní pro nás je snaha hledat. Nejsme „vzdělávačka“ a ani se jí nesnažíme být, jsme zážitkový tábor. Především chceme vzbudit nadšení, že rovering může být skvělý a že je to podstatná část skautingu.

Potkají tě chvíle, ve kterých můžeš vystoupit ze své komfortní zóny, pokud budeš chtít. Objevíš obzory, o kterých jsi možná ani nevěděl*a. Nebo naopak jen hrát hry pro pobavení a vybití energie, je to i na tobě. Večer přinese sezení a zpívání u ohně nebo šálek výborného čaje v tradiční čajovně. Řeč přijde i na roverský slib.

Každý rok je prostor pro spoustu zábavy, šílených i spontánních nápadů. Celkem tradicí se stala hecařská skupinka, která si jen tak dává 10 kliků před každým jídlem. Občas se přidá tančení v dešti nebo válení v blátě, ale to si asi už umíš představit.

PROGRAM TI TÁBOR NENUTÍ, ALE NABÍZÍ

Roverský věk je jiná kapitola, než kterou skautská výchova do té doby nabízí. Většinu lidí potkávají myšlenky o nich samotných, o lidech kolem i o prostředí, ve kterém žijí. Potřebujeme nové impulzy, zážitky a společenství, se kterým se rádi podíváme za obzor toho, co už dobře známe. Ze zkušenosti své i mnoha dalších Našrotáků mohu říct, že Našrot umí tyto věci skvěle nabídnout.

Nabídnout, myslím, že to je to správné slovo, protože pro Našlapaný tábor je dost důležitá možnost volby, z velké míry je na tobě, jak jej prožiješ. Nabídne se ti toho opravdu hodně – praktický rovering, možnost překonat komfortní zónu i společenství, které zůstává déle než týden v létě... a jestli si z akce něco odvezeš a co to bude, záleží na tobě. Těšíme se na tebe letos nebo třeba v dalším roce. Rádi budeme společně našlapovat po roverských stezkách. ●

Místo: viz webové stránky nebo facebook.com/roversky.nasrot

Kdy: 19.–26. srpna 2023

Cena: 2 500 Kč

Registrace: již běží na stránkách nasrot.skauting.cz

WORKSHOPY K IDEE VLČAT, SVĚTLUŠEK A ŽABIČEK

6. 5., 7. 5., 13. 5., 14. 5., 20. 5., 21. 5., 3. 6., 4. 6., 24. 6., 25. 6. 2023

Kdekoliv na vašem středisku, okrese nebo kraji
zpravodajstvi.skaut.cz

Odbor vlčat a světlušek si pro vedoucí těchto kategorií připravil sérii výjezdních workshopů o nové ideje. Podmínkou pro jeho uspořádání je alespoň dvanáct zájemců. Na ty čeká prakticky zaměřený čtyřhodinový program proložený diskuzemi a hrami. Na konci by účastníci a účastnice měli vědět, jak s novou ideou pracovat a jak ji zařadit do programu. Více informací na skautském zpravodajství.

DOŠKOLOVACÍ ZDRAVOTNICKÝ KURZ SYMPATIKUS

12.–13. 5. 2023

Klubovna skautského střediska Uragan Zbraslav
sympatikus.skauting.cz

V klubovně zbraslavského střediska Uragan proběhne doškolovací zdravotnický kurz Sympatikus. Je určený plnoletým držitelům osvědčení a oprávnění zdravotníka zotavovacích akcí (ZZA), od jejichž udělení nebo prodloužení neuběhlo více než šest let. Víkendová vzdělávací akce se zaměří na praktické dovednosti, účastníci si doplní a zopakují i potřebnou teorii pro poskytování první pomoci. Přihlašování končí 1. května.

RUPRNO

26.–28. 5. 2023

Základní škola v Mníšku u Liberce
ruprno.webnode.cz

Šestadvacátý ročník triatlonového závodu smíšených dvojic se skládá z šesti kilometrů pádlování v kánoi, 52 kilometrů v sedle kola a uběhnutí 12,5 kilometrů krásnou krajinou Jizerských hor. Spí se v již zmí-

něné škole. Závodí se ve dvoučlenném týmu, který se skládá z dívky a kluka, alespoň jeden musí být členem Junáka. Akce je pro účastníky starší šestnácti let. Kolo si musí každý přinést svoje. Kánoe jsou zajištěny. Přihlášky jsou otevřené do 1. května.

ROVERSKÝ TÁBOR NAŠROT

19.–26. 8. 2023

Bohuslavice u Telče
nasrot.skauting.cz

Pokud je ti 15 až 18 let a chceš týden o prázdninách strávit v kolektivu dalších roverů a rangers, tak NAŠROT je přímo pro tebe. Bude to dost nadupané. Zažiješ spoustu tradičních i netradičních táborových aktivit, seznámíš se s roverským programem a poznáš, co je to roverské společenství. První ročník byl již v roce 2013, takže spousta zkušeností s pořádáním se pozitivně promítne do programu. Takže pokud tě NAŠROT zaujal, tak neváhej a registruj se na webu.

KDE JSOU POZVÁNKY?

Jsou části roku, kdy kurzy, akce, akcičky, setkání a podobně zkrátka nejsou.

Přehled o nich však nabízí dvě stránky:
kurzy.skaut.cz a rovernet.cz/kalendar.

Na Kurzech jsou vypsané všechny kurzy – zdravotářky, čekatelky, zážitkové pro všechny členy Junáka. Akce si lze zaškrtnout podle toho, co a za jakých podmínek zrovna hledám.

Kalendář oproti tomu personalizuje obsah pro RS a přehledně poskytuje informace, kdy a v jakém čase se akce konají. Snadno pak můžu vidět, jestli se mi akce třeba nepřekrývají.

Pro pořadatele akcí je na Kalendáři odkaz: rovernet.cz/-pridat-akci, pro rozšíření nabízené databáze. Na Kurzy se akce propisují přímo ze Skautisu. Nástroje tu jsou pro členy Junáka, proto se nebojme akce, ať už celostátní či lokální, zveřejňovat.

 WARMPEACE

Foto: Pavel Svoboda

Vybavení WARMPEACE má nového prodejce

WWW.WARMPEACESHOP.CZ

VOJENSKÝ HISTORICKÝ ÚSTAV PRAHA

NOVĚ
ZREKONSTRUOVANÉ

ARMÁDNÍ MUZEUM ŽIŽKOV

OTEVŘENO CELOROČNĚ,
DENNĚ MIMO PONDĚLÍ,
10.00 - 18.00.

VOJENSKÉ TECHNICKÉ MUZEUM LEŠANY

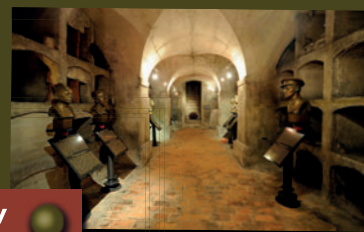
OTEVŘENO V ČERVNU A ZÁŘÍ O VÍKENDECH,
9.30 - 17.30; V ČERVENCI A SRPNU DENNĚ
MIMO PONDĚLÍ, 9.30 - 17.30.

LETECKÉ MUZEUM KBELY

OTEVŘENO OD KVĚTNA DO ŘÍJNA,
DENNĚ MIMO PONDĚLÍ,
10.00 - 18.00.

NÁRODNÍ PAMÁTNÍK HRDINŮ HEYDRICHIÁDY

OTEVŘENO CELOROČNĚ, DENNĚ MIMO PONDĚLÍ, 9.00 - 17.00.

NAVŠTIVTE AKCE VHŮ PRAHA S BOHATÝM DOPROVODNÝM PROGRAMEM

29. 4. 2023 - ZAHÁJENÍ MUZEJNÍ SEZÓNY LETECKÉHO MUZEA KBELY

27. 5. 2023 - ZAHÁJENÍ MUZEJNÍ SEZÓNY VOJENSKÉHO TECHNICKÉHO MUZEA LEŠANY

2. 9. 2023 - TANKOVÝ DEN VE VOJENSKÉM TECHNICKÉM MUZEU LEŠANY

VSTUP DO VŠECH EXPOZIC VHŮ PRAHA ZDARMA.

WWW.VHU.CZ